ISSUE 01 - JANUARY 2014

ศรัทธาบารมี พระดีศรี พระงัน

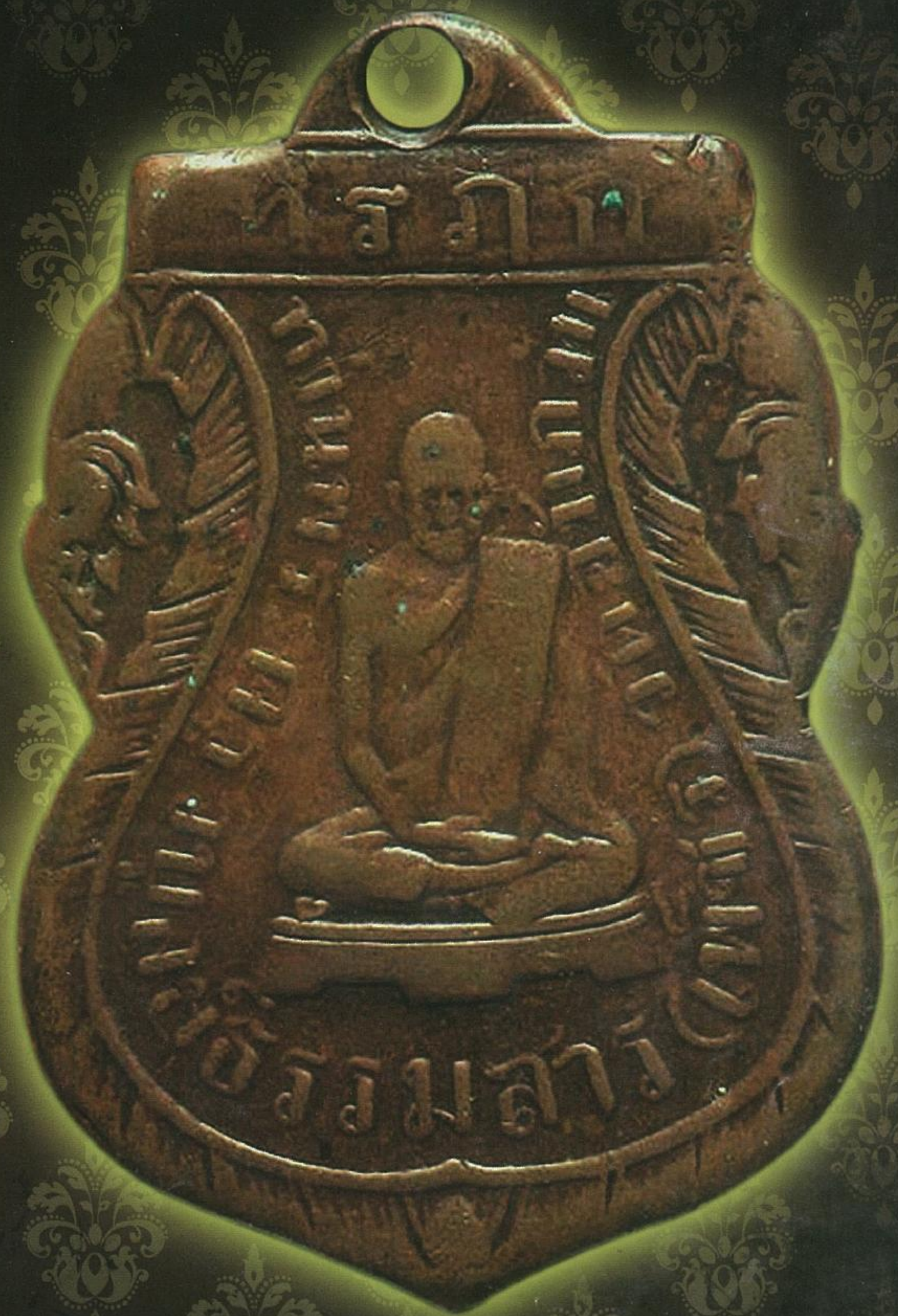
แด่บูรพาจารย์ ด้วยกตัญญูกตเวทิตา

พระครูวิบูลย์ธรรมสาร หลวงปู่เพชร วชิโร

ยินดีร่วมสนับสนุนหนังสือศรัทธาบารมีพระดีศรีพะงัน

โรสวิลล่าบังกะโล โฉลกหลำ

พระครูวิบูลย์ธรรมสาร หลวงปู่เพชร วชิโร

แด่บุพการีและบูรพาจารย์ด้วยจิตคารวะ

นพพร ฟาร์มาซี

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่๕ เมื่อทรงผนวช

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่๙ เมื่อทรงผนวช

"...พระพุทธศาสนามีธรรมะอยู่มากมายหลายขั้น อันพอเหมาะพอดีกับอัธยาศัยจิตใจของบุคคลประเภทต่างๆ สำหรับเลือกเฟ้นมาแนะนำสั่งสอน ขัดเกลาความประพฤติปฏิบัติของบุคคลให้ดีขึ้นเจริญขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวโดยหลักใหญ่แล้วคือสอนให้เป็นคนดี ให้ประพฤติประโยชน์ ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นให้ลำบากเสียหาย สอนให้รู้จักตนเอง รู้จักฐานะของตนเอง พร้อมทั้งรู้จักหน้าที่ที่จะต้องประพฤติปฏิบัติในฐานะนั้นๆ ซึ่งเมื่อปฏิบัติโดยถูกต้องครบถ้วนแล้ว ย่อมจะนำความสุข นำความเจริญสวัสดีมาให้ได้ทั่วถึงกันหมด หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือนำความสุขความร่มเย็นและความวัฒนาถาวรให้เกิดแก่สังคมมนุษย์"

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๙

“ร.๕ ถารเสด็จ หลวงพ่อเพชรรวมใจ
หาดทรายขาว ปะการังแพรวพราว

พระจันทร์สวย ทะเลใส
เพชรกลางอ่าว เมืองคนดี”

นิราศขึ้น

หัตถ์ทเวเมวางหว่างขนง
นบคุณพระรัตนังดังจำนง
เคารพองค์พระพุทธวิสุทธิญาณ

ไหว้พระธรรมคำสอนตอนท่านตรัส
นำฝูงสัตว์ข้ามห้วงบ่วงสงสาร
ไหว้พระสงฆ์ทรงศีลอภิญญาณ
สมาทานถือธรรมสัมปทา

ไหว้ชนกชนนีที่เกิดกล้า
พระคุณเท่าเมรุไกรใหญ่มหา
ไหว้อาจารย์คู่สวดบวชกายา
ขอบูชาอุปัชฌังยังอาราม

ไหว้พระเจ้าแผ่นดินปิ่นปกเกล้า
ประชาชาวทั่วประเทศเขตสยาม
ใต้ร่มเย็นเป็นสุขไปทุกนาม
ชาวนิคามทั่วแดนแสนสำราญ

ประพันธ์โดย นายขึ้น เกื้อสกุล
กวีพื้นบ้าน อำเภอเกาะพะงัน

ภาพวาดสีน้ำมัน
เขียนโดย อาจารย์ชัยวัฒน์ วรรณานนท์
ศิลปินรางวัลพระสิทธิธาดาทองคำพระราชทาน

คำนำ

คุณค่าของความดี วิถีชีวิตที่งดงามเรียบง่าย ความมีน้ำใจไมตรีของชาวเกาะพะงัน กำลังถูกละเลย หลงลืมไปจากสังคม หลังจากกระแสทุนนิยมได้ไหลบ่าทะลักเข้ามาพร้อมๆกับธุรกิจการท่องเที่ยวที่นำเงินตราเข้ามาอย่างมหาศาล ดูเหมือนว่าบ้านเมืองเจริญก้าวหน้าขึ้น สะดวกสบายมากขึ้น แต่ความสุขจะมีมากขึ้นหรือไม่ แต่ละท่านคงมีคำตอบที่แตกต่างกันไป

ท่ามกลางความมืดมิดยังมีแสงสว่าง แสงที่อบอุ่น แจ่มชัด "พุทธศาสนา" และ"เศรษฐกิจพอเพียง" สำคัญที่การเริ่มต้นและยืนหยัดเพื่อความสุขความเจริญที่แท้จริง

หนังสือ***ศรัทธาบารมีพระดีศรีพะงัน*** จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเผยแพร่เกียรติคุณบูรพาจารย์ โดยคาดหวังว่าจะเป็นส่วนหนึ่งเล็กๆที่แสดงให้เห็นว่าคุณค่าของความดีงามจะมิถูกละเลยไป

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ร่วมสนับสนุนอนุเคราะห์ข้อมูล ภาพถ่าย ข้อคิดเห็น ทุนทรัพย์ กระทั่งหนังสือสำเร็จเป็นรูปเล่ม ทั้งกราบขออภัยเป็นอย่างสูงหากมีความผิดพลาดบกพร่องขึ้น และเนื่องจากรายได้ทั้งหมดที่ได้จากหนังสือนี้ คณะผู้จัดทำขอมอบถวายแด่วัดทุกวัดในอำเภอเกาะพะงันเป็นพุทธบูชา จึงขอให้ท่านและครอบครัวได้รับผลบุญกุศลโดยพร้อมกันด้วยครับ

ด้วยจิตคารวะ

(นายประเวศ ไทยประยูร)
นายอำเภอเกาะพะงัน

สารบัญ

อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

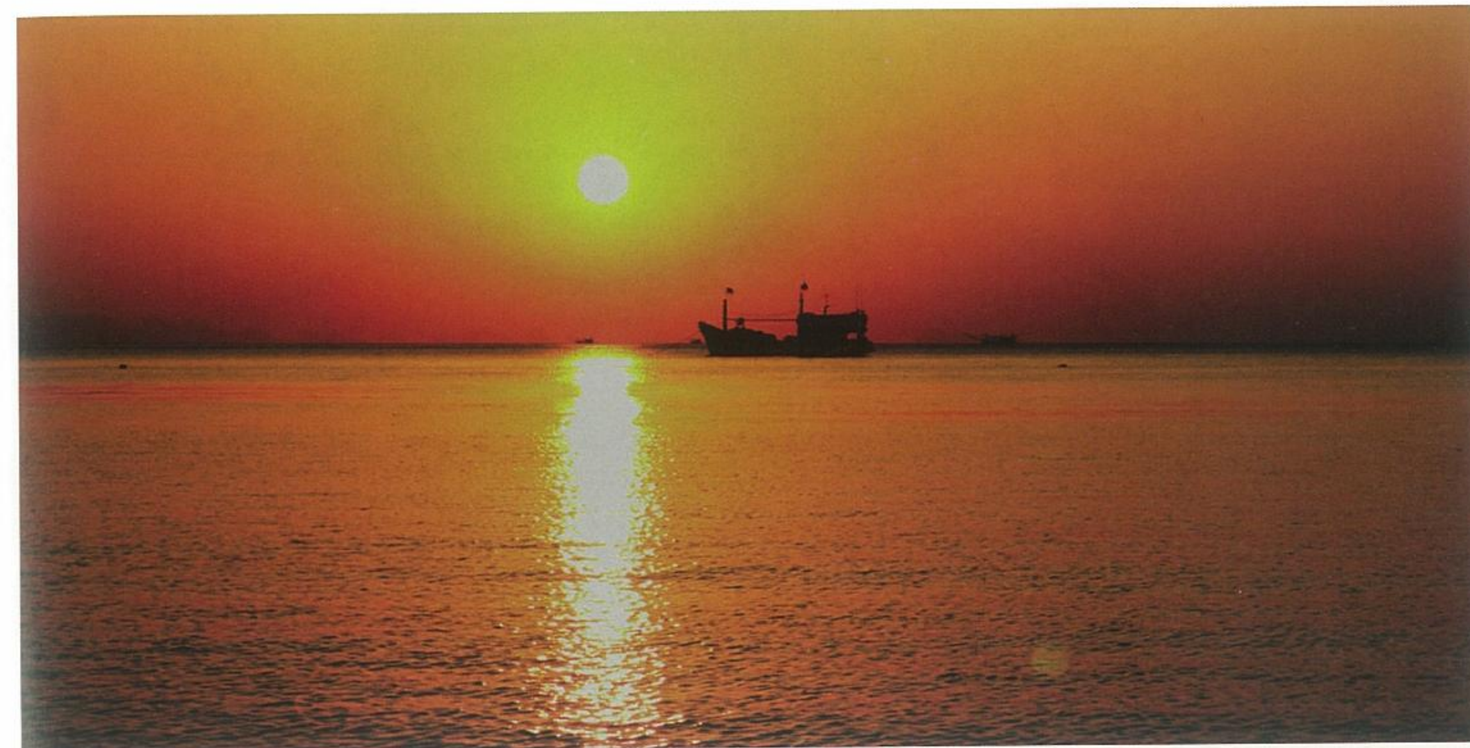
ความเป็นมาในอดีต

คำว่า พะงัน หรือ พงัน สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า พะ ซึ่งแปลว่า พบ และคำว่า งัน หมายถึงสันดินทรายที่โผล่พ้นน้ำเมื่อน้ำทะเลลดลง เกาะพะงันเดิมเขียนว่า พงัน แต่มาภายหลังเพื่อให้มีความหมายคำแปลตามสมัยนิยม จึงเขียนเป็นพะงันมีประวิสัญชนีย์ที่ตัวอักษร "พ" จากหลักฐานทางโบราณคดีและเอกสารบางฉบับ น่าเชื่อได้ว่าเกาะพะงันมีผู้คนก่อตั้งชุมชนอาศัยอยู่มาราวหนึ่งพันปีเศษ ตั้งแต่สมัยศรีวิชัย สมัยอยุธยา และรัตนโกสินทร์ โดยเป็นการผสมกลมกลืนกันหลายเชื้อชาติ เช่น ชาวโจพะที่อยู่ในอินเดียตอนใต้ ชาวเจนตู เชื้อสายอินเดีย ชาวตะนาวศรี ชาวไชยา ชาวแขกมลายู ชาวญวน ชาวจีนไหหนาน ชาวจีนไหหลำ ฯลฯ

ชาวเกาะพะงันเป็นคนมีอัธยาศัยดี ขยันขันแข็ง หน้าตาดี รูปร่างสง่างามภาคภูมิ ประกอบอาชีพ ประมง ต่อเรือ ปศุสัตว์เลี้ยงหมู เป็ด ไก่ แพะ วัว ทำไร่ข้าว ไร่แตง สวนมะพร้าว ทำน้ำตาล เก็บรังนก ทำเหมืองแร่ดีบุก แร่ทองคำทราย พื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีมะพร้าวขึ้นอยู่ทั่วไป มีแหล่งน้ำธารน้ำจืด มีสัตว์น้ำมาก และมีจระเข้ชุกชุม

ในสมัยต้นรัตนโกสินทร์เกาะพะงันขึ้นกับเมืองไชยา มณฑลชุมพร ต่อมาใน ร.ศ.๑๑๖ (พ.ศ. ๒๔๔๐) เกาะพะงันถูกยุบไปรวมกับเกาะสมุยเป็น อำเภอเกาะสมุย ขึ้นต่อ เมืองกาญจนดิษฐ์ มณฑลชุมพร ต่อมาเมื่อ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๓ กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศแยกเขตท้องที่เกาะพะงันตั้งเป็นกิ่งอำเภอเกาะพะงัน และเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้ยกฐานะกิ่งอำเภอเป็น อำเภอเกาะพะงัน ประกอบด้วยตำบล ๓ ตำบล คือตำบลเกาะพะงัน ตำบลบ้านใต้ และตำบลเกาะเต่า

สภาพปัจจุบัน

เกาะพะงัน เป็นอำเภอหนึ่งในสิบเก้าอำเภอของจังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นระยะทางประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร อยู่ห่างจากเกาะสมุย ไปทางทิศเหนือประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ห่างจากอำเภอท่าชนะไปทางทิศตะวันออก ประมาณ ๘๕ กิโลเมตร อำเภอเกาะพะงันประกอบด้วยเกาะสำคัญ จำนวน ๖ เกาะ คือ เกาะพะงัน เกาะเต่า เกาะนางยวน เกาะแตนอก เกาะแตใน และเกาะม้า มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๘ ตารางกิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศของเกาะพะงันเป็นภูเขาเนินเขาประมาณสามส่วน เป็นที่ราบราวสองส่วน มีภูเขาอยู่ตรงกลางทอดตามแนวทิศเหนือ - ใต้ มีความยาวประมาณ ๒๑ กิโลเมตร กว้างประมาณ ๙ กิโลเมตร มีที่ราบสลับระหว่างเนินเขาโดยมากทางทิศตะวันตกของเกาะมีลำธารน้ำตก กระจายทั่วพื้นที่ แหล่งน้ำจืดที่สำคัญคือ ธารเสด็จ ธารประพาส ธารประเวศ น้ำตกแพง น้ำตกวังทอง สระมโนห์รา สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย ภูมิอากาศร้อนชื้นตลอดทั้งปี ในราวเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม มีมรสุมคลื่นลมแรงบางครั้งเกิดมรสุมรุนแรงติดต่อกัน ๓ - ๕ วัน เรือทุกชนิดสัญจรไม่ได้

อำเภอเกาะพะงันมีประชากรราว ๑๔,๐๐๐ คน และมีชาวต่างชาติเข้ามาอาศัยรับจ้างประกอบอาชีพอีกประมาณ ๔,๐๐๐ คน ประชาชนประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทำสวนมะพร้าว การประมง ปลูกพืชผัก มีการทำนาและเลี้ยงสัตว์บ้าง

วัฒนธรรมและขนบประเพณีที่สำคัญมีเอกลักษณ์โดดเด่นของชาวอำเภอเกาะพะงันคือ ประเพณีลากพระหรือชักพระทางทะเล ซึ่งตรงกับวันแรม ๘ ค่ำ ถึง ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๑ กล่าวกันว่าเกาะพะงันเริ่มมีงานชักพระมาก่อนเกาะสมุยและบ้านดอน สุราษฎร์ธานี เดิมเป็นการชักลากพระทางบก ต่อมาในพ.ศ. ๒๔๖๐ ได้เปลี่ยนมาเป็นชักพระทางทะเล งานประเพณีชักพระของเกาะพะงันขึ้นชื่อลือชาในความสนุกสนาน มีอรรถรสของเพลงเรือทั้งเพลงแต่งเพลงสด ทำนองเสนาะดังไปทั่วคุ้งอ่าว ซึ่งหนุ่มสาวใช้กระเซ้าเย้าแหย่กันระหว่างพายเรือมาลากพระพร้อมโยนสาหร่ายหยอกเอิน

อำเภอเกาะพะงันเป็นเพชรเม็ดงามเป็นสวรรค์ของนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก เนื่องเพราะอัธยาศัยที่ดีงามของผู้คน ความอุดมสมบูรณ์ ความสวยงามของธรรมชาติ ทั้งผืนป่า ท้องทะเล หาดทราย ปะการัง สัตว์ป่า และสัตว์ทะเล

แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมท่องเที่ยวมีมากมายให้นักท่องเที่ยวได้เลือกสัมผัสตามรสนิยมความชอบ โดยมีกิจกรรมท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักระดับโลก World Class คือการสังสรรค์ในคืนวันเพ็ญ Fullmoon Party และดำน้ำชมปะการังโลกใต้ทะเลที่เกาะเต่า เกาะนางยวน

เมื่อก่อนนั้น พงันขึ้นเมือง ไชยา
สมุย คราขึ้นเมืองนครศรีฯ
๑๑๖ ร.ศ. ก่อดิถี
สมุย มี พงันร่วม รวมอำเภอ
ขึ้นเมืองกาญจนดิฐ สัมฤทธิ์เข้า
๑๑๙ ร.ศ. ต่อเสนอ
รวมกาญจนดิฐ ติด ไชยา ประดาเปรอ
สมุยอำเภอขึ้น ไชยา มานาน
๒๔๕๘ พ.ศ. ส่อวิสุทธิ์
พระมงกุฎเกล้าสมัย สร้างไพศาล
เปลี่ยนชื่อเมือง ไชยา ปรีชาชาญ
นามประทานประสาท "สุราษฎร์ธานี"

๑๑ กันยา ๒๕๑๓
พงันคาม **"กิ่งอำเภอ"** เลิศเลอศรี
๑๓ เมษา ๒๐ พูนทวี
พงันนี้เป็น **อำเภอ** เสนอนาม
บ้านใต้ เกาะพะงัน อัน **เกาะเต่า**
คือนามเหล่า **ตำบลตั้ง** ถ้วนทั้งสาม
ตารางกิโลเมตร นับเขตคาม
๑๙๓ เนื้อที่ราว เต่า-พงัน
ทะเลรอบ ขอบด้าว ล้วนอ่าว หาด
บ้างหินดาษ ทรายปน ระคนสรรค์
น้ำกว้างรอบ ขอบฟ้า กว้างกว่ากั้น
กง เกาะอัน เรียงรายรี มีมากมาย

ท้องศาลา ว่าแต่เดิม อยู่ริมวัด
พวกจีนจัด ตั้งร้านค้า พาถ่ายถอน
ตั้งโรงพร้าว ท่าสำเภา เหล่าอากร
ชุมชนค่อน ค่อยขยาย ใกล้ทะเล
ชื่อ "ศาลา" มาจากคำ "ทำเนียบท่า"
คือศาลา ที่ว่าการ งานรัฐเร่
เป็นศาลา ปลูกไว้ ใกล้ทะเล
คร่าวคะเน สร้างแต่ที่ สี่ราชัน
ท้องศาลา คืออ่าวที่ มีศาลา
แล้วก็มาเป็น "ทอง" ของเสกสรร
ศาลาทอง ทองศาลา ท่ารวยครัน
ประตู พงัน สู่นานาครรลอง

ประพันธ์โดย อ.กวี รังสิวรารักษ์

รอยจารึก กษัตริย์ในแผ่นดินพะงัน

สมเด็จพระพุทธเจ้าหลวงเสด็จประพาสเกาะพะงัน

"วันที่ ๑๘ ล่องจะไปทอดที่ในช่องสมุยอีก ลมจัด ทอดไม่ได้ ฉันชอบใจลำธารที่อ่าวธารเสด็จ จึ่งให้กลับมาทอดที่นั้น ขึ้นไปอาบน้ำอีกวันหนึ่ง ให้จารึกที่น้ำตกแรกน่าต้นกร่าง ซึ่งเปนพักบอกชื่อไว้ว่า "ธารเสด็จ" แลจะให้พระยาไชยาทำศาลาไว้ในที่นั่นด้วย แล้วกลับมาลงเรือ..."

เป็นส่วนหนึ่งของพระราชนิพนธ์ เสด็จพระราชดำเนินแหลมมลายู เมื่อรัตนโกสินศก ๑๐๘ ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ องค์สมเด็จพระปิยมหาราชของปวงชนชาวไทยครั้งที่เสด็จประพาสเกาะพงันเป็นหนสอง เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ร.ศ. ๑๐๘ จากที่พระองค์ได้เสด็จประพาสเยือนเกาะพงันครั้งแรกเมื่อ ร.ศ. ๑๐๗ (พ.ศ. ๒๔๓๑- จ.ศ. ๑๒๕๐) ณ น้ำตกแห่งนี้มีธารน้ำจืดไหลสู่อ่าว มีโขดหิน เกาะแก่งใหญ่น้อยเป็นที่ร่มรื่น ทำให้ทรงชื่นชอบและโปรดที่จะเสด็จพระราชดำเนินมาสรงน้ำที่ธารเสด็จอยู่บ่อยครั้ง ที่เกาะพงันนี้ปัจจุบันแม้จะเป็นเพียงเกาะเงียบๆ ไม่โด่งดังเป็นที่รู้จักเท่าเกาะสมุย แต่เมื่อกว่า ๑๐๐ ปีมานี้ พระพุทธเจ้าหลวงท่านได้เสด็จประพาสยังเกาะมหัศจรรย์แห่งนี้ ถึง ๑๔ คราว และโปรดเกล้าฯ ให้จารึกพระปรมาภิไธยย่อ (จ.ป.ร.) อักษรและตัวเลขปีที่เสด็จประพาสไว้ตามศิลาบริเวณน้ำตกในเกาะพงัน ถึง ๑๐ แห่งทีเดียว

นอกจากนามพระราชทานที่พระองค์ท่านได้ให้ไว้ที่น้ำตกธารเสด็จเป็นแห่งแรกแล้ว ยังมีอีก ๒ แห่งที่ควรกล่าวถึงคือ ธารประพาศ ได้รับพระราชทาน นามเมื่อวันจันทร์ที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๓๒ ปรากฏในจดหมายเหตุ พระบาทสมเด็จฯ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสแหลมมลายูคราว ร.ศ. ๑๐๗ และ ๑๐๘ ดังความว่า

"วันที่ ๔ สิงหาคม (ร.ศ. ๑๐๘ , จ.ศ. ๑๒๕๑, พ.ศ. ๒๔๓๒) แล่นเรือพระที่นั่งอยู่ในทเลกว่าครึ่งวัน มีคลื่นลมมาก เรือพระที่นั่งรีบเดิรอย่างเร็ว ถึงอ่าวเสด็จเกาะพงันบ่ายโมงครึ่ง การซึ่งเสด็จอ่าวเสด็จอีกเปนครั้งที่สามนั้นเพราะน้ำจืดในเรือบกพร่อง เสด็จขึ้นสรงน้ำที่ลำธารแล้ว ประทับอยู่ที่ปากธารเสด็จจวนพลบถึงเสด็จกลับลงเรือพระที่นั่ง ประทับแรมที่นี่คืนหนึ่งฯ

วันที่ ๕ เวลา ๕ โมงเช้า เสด็จลงเรือพระที่นั่งเล็กตีกรรเชียงไปเสด็จขึ้นหน้าหาดน้ำตกอีกแห่งหนึ่งอยู่ข้างใต้อ่าวเสด็จ มีลำธารไหลลงจากหน้าผา ถ้าเวลาน้ำมาก เรือแล่นผ่านไปก็แลเห็น แต่ถ้าน้ำน้อยที่ริมทเลมีแต่ลำธาร ออกมาหน่อยหนึ่งมีหาดทรายบัง เสด็จพระราชดำเนิรเลียบฝั่งลำธารไปจนถึงเชิงเขา เสด็จขึ้นเขาประพาสต่อไป แล้วถึงก้อนศิลาใหญ่แห่งหนึ่งซึ่งเปนที่สุดทางน้ำ ได้โปรดให้จารึกอักษร จ.ป.ร. และศักราช ๑๐๘ ไว้ที่ก้อนศิลานี้ แล้วเสด็จกลับลงมาที่น้ำตก จารึกศิลาพระราชทาน ชื่อลำธารว่า ธารประพาศ แล้วสรงน้ำที่ลำธารประพาศนั้น พร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายหน้า เสด็จกลับมาถึง เรือพระที่นั่งเวลาบ่าย ๔ โมงเศษ.....”

ธารประเวศ เป็นนามพระราชทานเมื่อวันเสาร์ที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๑ (ร.ศ. ๑๑๗) ดังข้อความตอนหนึ่งในพระราชหัตถเลขาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง เสด็จประพาสแหลมมลายู เมื่อรัตนโกสินทร์ศก ๑๐๘, ๑๐๙, ๑๑๗, ๑๒๐ รวม ๔ คราว ที่สมเด็จพระพันปีหลวง มีพระราชหัตถเลขาฉบับที่ ๑ ถึงท่านกลาง กรมหลวงเทวะวงศ์ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๑๗ ความว่า

“ด้วยระยะทางที่ฉันได้ออกมาครั้งนี้ ได้ออกจากเมืองสมุทรปราการเวลาค่ำมีคลื่นแลลมอ่อนๆ วันที่ ๒๔ เวลาย่ำค่ำถึงเกาะพงันทอดที่อ่าวธารเสด็จคืนหนึ่ง รุ่งขึ้นเวลาเช้า ฉันไปดูลำธารที่พบใหม่โดยเรือกระเชียงเรือไฟเล็กลาก อ่าวนี้ถัดอ่าวเสด็จไปหน่อยหนึ่ง ต้องขึ้นเดิรบกไปทาง ๒๐ เส้นจึงได้ถึงน้ำตก เดิรขึ้นไปได้ตามริมลำธารอีก ๘ เส้น น้ำไม่สู้จะมากนัก แต่ยังดีกว่าธารประพาศหน่อยหนึ่ง จึงได้ให้ชื่อว่า ธารประเวศ จารึก จ.ป.ร. แลชื่อธารแล้ว กลับมาขึ้นธารเสด็จอาบน้ำที่น้ำตกชั้นล่าง เวลาบ่ายฝนตกหนักศาลาที่ทำไว้ไม่พอที่จะบังฝนได้ จึงต้องกินเข้าทั้งกำลังฝน เปียกบ้างแห้งบ้าง แล้วกลับลงเรือ เวลาค่ำออกเรือจากที่นั้นฯ”

ส่วนจดหมายเหตุพระบาทสมเด็จฯ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสแหลมมลายู คราว ร.ศ. ๑๐๙, ร.ศ. ๑๑๗, ร.ศ. ๑๑๙, ร.ศ. ๑๒๔, ร.ศ.๑๒๘ บันทึกไว้ว่า

“วันที่ ๒๕ เวลาเช้า ๓ โมง เสด็จลงเรือพระที่นั่งกรรเชียงเรือกลไฟดำรงรัตน์ จูงไปเข้าอ่าวทางตะวันตกพ้นอ่าวธารเสด็จไปอีกแหลมหนึ่ง เสด็จขึ้นบกมีราษฎรชาวเกาะพงันมาเฝ้าถวายของแลมีพลับพลาที่ประทับทรงพระราชดำเนิรไปตามทางที่กรมการตัดไปขึ้นเขาเลียบลำธารขึ้นไปมีน้ำตกเปนที่ประทับพักสามระยะถึงระยะที่ ๔ เปนที่สุดทาง ๒๘ เส้น ประทับทรงจารึกอักษรพระนาม จ.ป.ร. แลศก ๑๑๗ แล้วโปรดเกล้าฯ ให้เจ้านายข้าราชการจารึกต่อจนแล้ว แลฉายพระรูปเสด็จแล้วเวลาบ่ายโมงหนึ่ง เสด็จกลับลงจากน้ำตกมาถึงหน้าผาต้นทางทรงจารึก อักษรที่หน้าผาพระราชทานนามธารน้ำตกนี้ว่า “ธารประเวศ” โปรดเกล้าฯให้กรมการจารึกต่อไป

จดหมายเหตุ ร.ศ. ๑๑๙ ครั้งที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสหัวเมืองชายทะเลฝั่งตะวันออกในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๔๓ ความว่า

“....เที่ยงเศษ เวลาบ่ายโมง ออกเรือพระที่นั่งเกาะสมุยมาทอดที่เกาะพงันแลได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานผ้าแจกพระบรมวงศานุวงศ์แลข้าราชการบรรดาที่โดยเสด็จพระราชดำเนิรทั่วกัน เวลาบ่าย ๔ โมงเศษ เสด็จขึ้นประทับพลับพลาบนเกาะพงันแลสรงน้ำในลำธารเสด็จเช่นครั้งก่อนๆมา ครั้นสรงน้ำแล้วเสด็จกลับ

แล้วเสด็จมาประทับ พลับพลาครู่หนึ่งพระราชทานเงินแจกราษฎร แล้วเสด็จเรือพระที่นั่งเรือกลไฟจูงมาประทับที่อ่าวธารประพาศ เสด็จขึ้นน้ำตกธารประพาศสรงน้ำแล้วประทับเสวยกลางวันที่พลับพลา มีฝนตกใหญ่ครู่หนึ่ง พอฝนหาย เวลาบ่าย ๓ โมงครึ่งเสด็จกลับลงเรือพระที่นั่งมหาจักรี....”

มาประทับพลับพลา ทรงจารึกอักษรจีนย่อแลเลข ๑๑๙ บนตัวอักษรจีนย่อนั้นที่ก้อนศิลาตรงพลับพลาที่ประทับ ครั้นเสด็จแล้วทรงปลูกต้นจันกะภ้อ ๔ ต้นในที่ใกล้พลับพลา แลทรงปล่อยไก่แลนกพิราบไว้ที่เกาะนี้เพื่อให้เกิดพืชพรรณต่อไป เวลาย่ำค่ำเศษเสด็จเรือพระที่นั่งมหาจักรี คืนวันนี้ประทับแรมที่เกาะพงันฯ”

ในวันดังกล่าวนั้น เป็นวันตรงกับวันสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน (พระนางเรือล่ม) และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้ากรรณาภรณ์เพ็ชรรัตนรวมทั้งสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าศิริราชกกุธภัณฑ์ พระองค์ท่านได้ขึ้นไปบำเพ็ญพระราชกุศลในตอนเช้าที่วัดแห่งหนึ่ง (มีพระเจดีย์ซึ่งขรัวพุทธสรสร้างไว้) บนเกาะสมุย ท่านได้ทรงบาตร ทรงทอดผ้าไตร โปรดเกล้าฯ ให้ถวายของว่างตลอดจนฉันเพลแก่พระสงฆ์ตามวัดต่างๆในเกาะพงันและเกาะสมุยรวมทั้งสิ้น ๗๖ รูป โดยมีพระครูโสภณเจติการามวัดโพธารามเมืองไชยาถวายเทศนาสังเวคกถาเป็นสำเนียงชาวเมืองตะวันตก หลังจากทรงประเคนของไทยธรรมตามสมควรแล้ว ได้เสด็จลงประทับเรือพระที่นั่งออกจากสมุยมายังเกาะพงัน เสด็จขึ้นประทับพลับพลาบนเกาะและสรงน้ำในลำธารเช่นครั้งก่อนๆแล้วจึงทรงปลูก ต้นจันทะพ้อ ๔ ต้นบริเวณใกล้กับพลับพลา นัยว่าเพื่อเป็นพระอนุสรณ์ถึงสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์ ทรงบันทึกไว้ว่า

"ออกเรือตี ๑๑ ครึ่ง อยู่ใน ๕ โมงเช้าทอดที่อ่าวเสด็จ บ่ายโมง ๑ ลงเรือกระเชียงไปดูธารประพาศ เห็นสายน้ำตกที่หน้าเขาอย่างแต่ก่อน แต่ไม่มีเวลาที่จะอยู่นานเพราะจะไปดูสูรย์ที่ธารเสด็จ แต่ฝนตั้งมาเสียมากแล้ว ....คราวนี้เขาถางทางกว้างสัก ๔-๕ วา ทำพลับพลาที่ริมธาร ศาลาที่ให้ทำมีเครื่องไม้พร้อมแล้วแต่ยกไม่ทันเพราะเวลาทำการพระยาไชยาไม่อยู่ ที่บริเวณศาลาถางออกไปกว้าง ไว้ต้นไม้บ้าง มีกล้วยไม้และกาบปลอกเกาะตามต้นไม้ ขึ้นไปดูที่ที่จารึกชื่อธาร..."

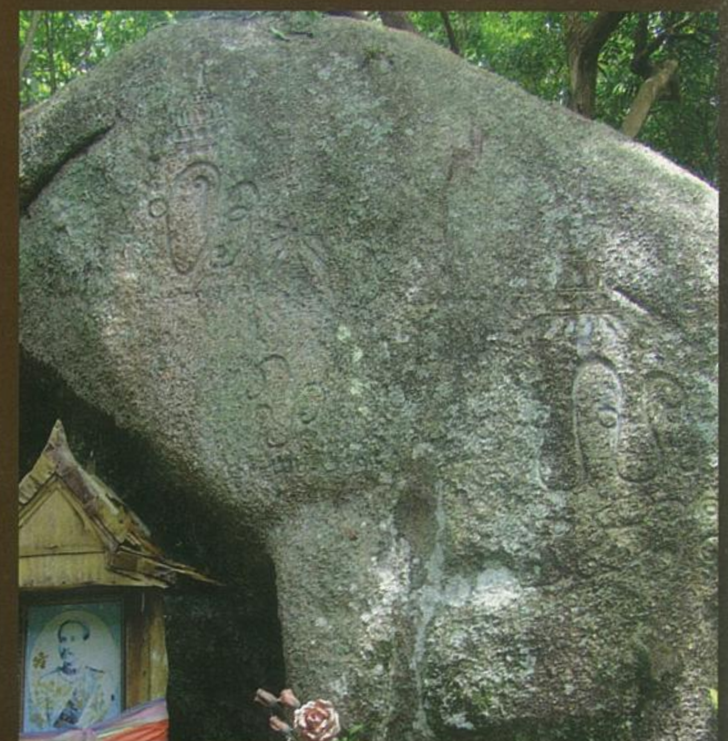
ครั้นเสด็จประพาสครั้งต่อมาในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ร.ศ.๑๑๕ ศาลาสร้างเรียบร้อยแล้วดังความในพระราชหัตถเลขาที่ว่า

"เรือมาถึงเกาะพงันเวลาเกือบ ๕ โมง ทอดที่น่าธารเสด็จ ลงเรือเล็กไปขึ้นบก มีคนลงมาอยู่ที่หาดหลายคน บอกว่าเดี๋ยวนี้มีคนมาตั้งทำไร่ประมาณ ๕๐ ครัว ที่เขาข้างลำธารเห็นรอยตัดไม้ลงมาก ทางที่ขึ้นไปทำกว้าง แต่ยังเปนสูงๆ ต่ำๆ อยู่ศาลาทำแล้วเสร็จฝีมือเรียบร้อยดี...."

จะเห็นได้ว่า เกาะพงันนอกจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แม้จะเปิดตัวเข้ามามีบทบาทเมื่อไม่นานมานี้นัก ยังเป็นแหล่งประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่ายิ่ง เปรียบดังสาวงามผู้มีเสน่ห์ลี้ลับรักนวลสงวนฉาม หวงเนื้อถนอมตัวอยู่แต่ในป่าดงพงไพรอันพิสุทธิ์มิใยที่ความศิวิไลซ์จะเอื้อมมือแฝงกายเข้ามาถึงได้ จวบจนถึงคราที่ผู้มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่มาค้นพบและเปิดเผยให้ผู้คนทั้งผองได้ยลโฉมเพชรน้ำเอกที่ได้ถูกซ่อนไว้กลางทะเลห่างไกลแผ่นดิน แม้จะอยู่ห่างไกลจากแหล่งที่เจริญแล้วอย่างมากในสมัยสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง ท่านยังเสด็จพระราชดำเนินฝ่าคลื่นลมหลายทิวาราตรีกว่าจะถึงเกาะแห่งนี้ แต่พระองค์ก็ทรงค้นพบเพชรเม็ดงามนี้จนได้เมื่อ ๑๒๕ ปีที่แล้ว ทรงเสด็จเวียน มาประพาสตลอดช่วงปลายสมัยที่ทรงครองราชย์ พร้อมทั้งได้ ฝากรอยจารึกไว้เป็นพระบรมราชานุสรณ์แก่ชนรุ่นหลังอันทรงคุณค่าอย่างประเมินมิได้ นอกจากพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๕ แล้ว พระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๖ รัชกาลที่ ๗ และพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ รัชกาลปัจจุบัน ล้วนแล้วแต่ได้เสด็จประพาสและจารึกพระปรมาภิไธยย่อไว้ทุกพระองค์ ควรที่เราทุกคนจะได้รักษาไว้ด้วยความเคารพบูชาให้สถิตย์ถาวรเป็นสิ่งเชิดหน้าบูชาของเกาะพงันตราบชั่วกาลนาน

วันที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสเกาะพงัน

ครั้งที่ ๑	วันที่ ๓๑ สิงหาคม	พ.ศ. ๒๔๓๑
ครั้งที่ ๒	วันที่ ๑๖ กรกฎาคม	พ.ศ. ๒๔๓๒
ครั้งที่ ๓	วันที่ ๑๘ กรกฎาคม	พ.ศ. ๒๔๓๒
ครั้งที่ ๔	วันที่ ๔ สิงหาคม	พ.ศ. ๒๔๓๒
ครั้งที่ ๕	วันที่ ๕ สิงหาคม	พ.ศ. ๒๔๓๒
ครั้งที่ ๖	วันที่ ๑๗ มิถุนายน	พ.ศ. ๒๔๓๓
ครั้งที่ ๗	วันที่ ๑๐ สิงหาคม	พ.ศ. ๒๔๓๓
ครั้งที่ ๘	วันที่ ๒๔ มิถุนายน	พ.ศ. ๒๔๔๑
ครั้งที่ ๙	วันที่ ๗ กรกฎาคม	พ.ศ. ๒๔๔๑
ครั้งที่ ๑๐	วันที่ ๑๗ มิถุนายน	พ.ศ. ๒๔๔๒
ครั้งที่ ๑๑	วันที่ ๒๑ พฤษภาคม	พ.ศ. ๒๔๔๓
ครั้งที่ ๑๒	วันที่ ๓๑ พฤษภาคม	พ.ศ. ๒๔๔๓
ครั้งที่ ๑๓	วันที่ ๒๑ กรกฎาคม	พ.ศ. ๒๔๔๔
ครั้งที่ ๑๔	วันที่ ๒๕ มิถุนายน	พ.ศ. ๒๔๔๘

๑๖ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๐๘ ธารเสด็จ

เหรียญครบรอบ ๑๑๑ ปี เสด็จประพาสเกาะพะงัน

เหรียญพระราชทานแก่ประชาชน
เมื่อครั้งเสด็จประพาสเกาะพะงัน

พ่อท่านขรัวทองคำ บ่อน้ำทิพย์ วัดสมัยคงคา

ด้วยจิตคารวะบูชาอย่างสูงยิ่ง

นายธัญญะ พูลสวัสดิ์

Sea Garden Resort
Haad Chao Phao

ซีการ์เด้น ๑ หาดริ้น ๒ หาดเจ้าเภา

พระครูวิบูลย์ธรรมสาร หลวงปู่เพชร วชิโร

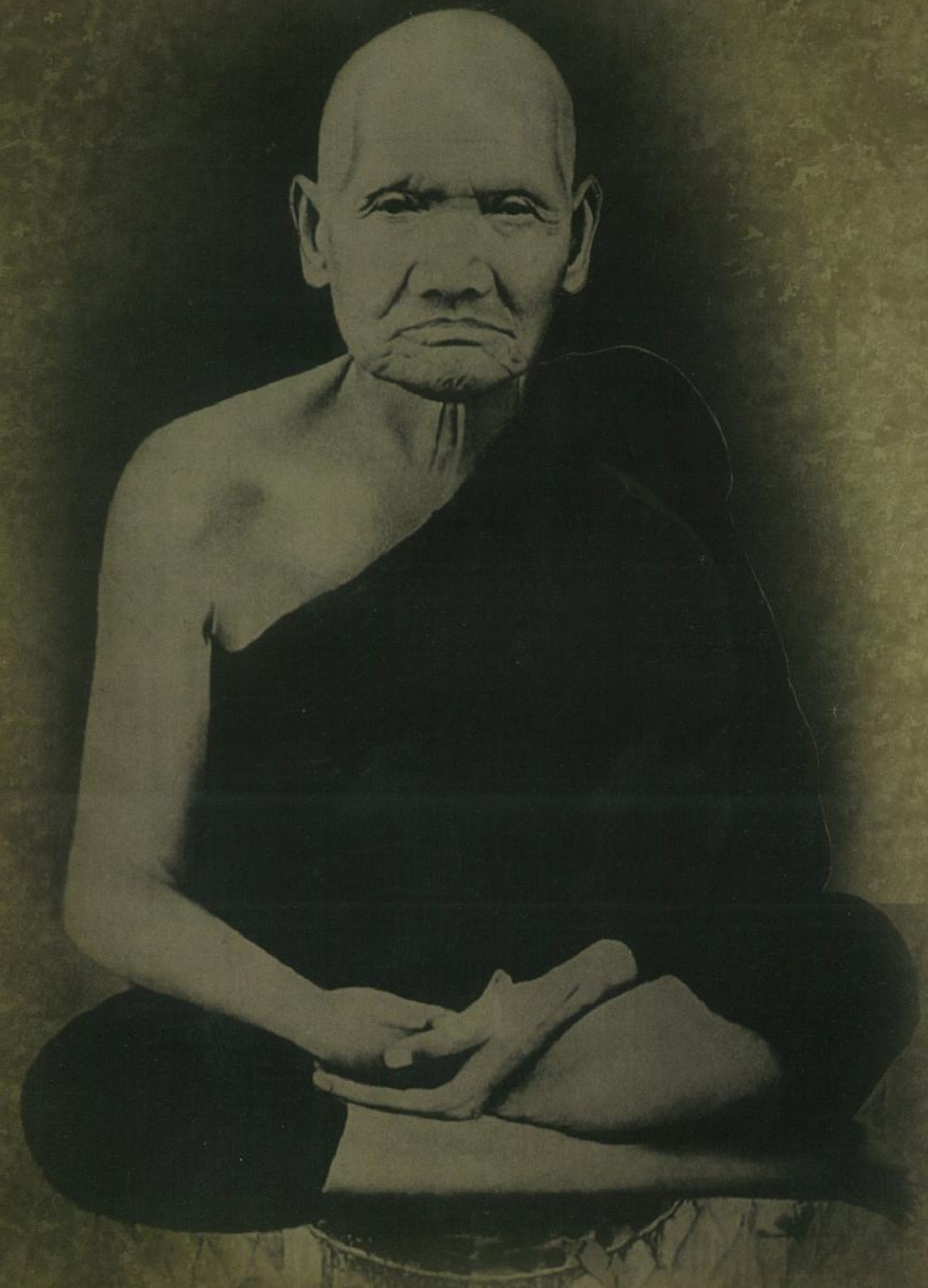
แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

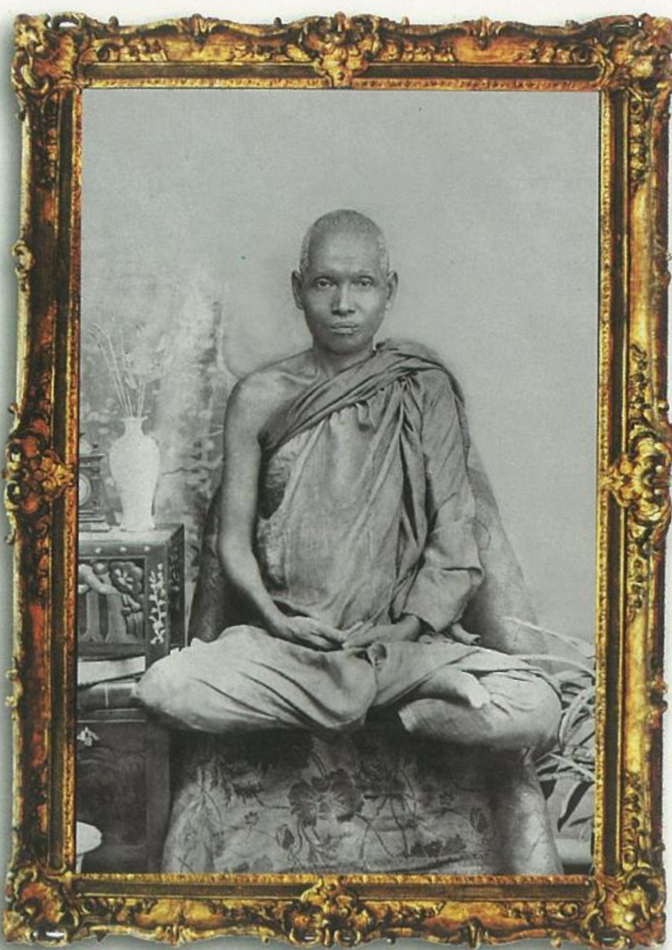
ตะรีกันตัง รีสอร์ท แอนด์ สปา พะงัน ยูโทเปีย รีสอร์ท

บ่อน้ำทิพย์ วัดสมัยคงคา

พระครูวิบูลย์ ธรรมสาร (หลวงปู่เพชร วชิโร)

พระครูวิบูลย์ธรรมสาร (หลวงปู่เพชร วชิโร)

พระครูวิบูลย์ธรรมสาร นามเดิมว่า เพชร(ด้วง) พรหมสนิท เป็นบุตร ของนายยวน - นางจันทร์ เกิดที่บ้านมะเดื่อหวาน หมู่ที่ ๒ บ้านมะเดื่อหวาน ตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันศุกร์ ที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๙๐ ตรงกับแรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๘ ปีมะแม

หลวงปู่เพชร ในวัยเด็กนั้น ท่านเป็นผู้ที่มีบุคลิกสุภาพเรียบร้อย สงบเสงี่ยม ยิ้ม ร่าเริง เบิกบานอยู่เป็นนิจ เอาจริงเอาจังกับการเรียนและการทำงาน

หลวงปู่เพชร จบการศึกษาชั้น ป.๔ ณ โรงเรียนวัดมะเดื่อหวาน ได้ทำงานช่วยเหลือ พ่อ-แม่ จนอายุย่างเข้าสู่วัย ๑๗ ปี จึงได้บรรพชาเป็นสามเณร ท่านได้ ตั้งสัตยาธิษฐานสมาทานมังสะวิรัต คือไม่บริโภคเนื้อสัตว์จนตลอดชีวิต ท่านได้ศึกษาเรียนรู้พระปริยัติธรรมจนจบนักธรรมตรี โท และเอก ในช่วงเวลา ๓ ปี เมื่อท่านอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ จึงได้บรรพชาอุปสมบท มีชื่อตามที่อุปัชฌาย์ให้ว่า วชิโร โดยมีพระอาจารย์ขวัญเจ้าอาวาสวัดโพธิ์ เป็นพระอุปัชฌายะ

หลวงปู่เพชรบวชแล้วก็ได้อยู่จำพรรษาที่วัดมะเดื่อหวาน ๑ พรรษา จากนั้นก็ได้ เดินทางไปศึกษาภาษาบาลี ขอมมูลกัจจายน์ สันสกฤต และพระไตรปิฎก ในอีกหลายสำนัก เช่น สมุย ไชยา และสำนักสุดท้าย คือ วัดพระเชตุพนฯ กรุงเทพฯ

ในช่วงสองปีเศษๆ ณ วัดพระเชตุพนฯ หลวงปู่เพชร ได้ศึกษาเรียนรู้ ตำราทางพระพุทธศาสนา จนเห็นว่าพอควรแล้ว ท่านจึงตั้งเป้าเข้าสู่สายปฏิบัติในด้านการธุดงค์ เมื่อท่านได้อำลาท่านเจ้าคุณเจ้าอาวาสแล้ว ก็ได้เดินทางออกธุดงค์ไปยังสถานที่ต่างๆ เช่น ภาคเหนือ ภาคอีสาน อินเดีย และศรีลังกา จนล่วง เวลา ๑ ปี เศษ ท่านก็ได้เดินทางกลับมายังวัดพระเชตุพนฯ

เมื่อกลับมานั้นท่านก็ได้รับจดหมายอาราธนานิมนต์จากชาวเกาะพะงันให้ไปดูแล วัดอัมพวัน ซึ่งว่างเจ้าอาวาส หลวงปู่เพชรได้พิจารณาแล้วจึง เห็นว่าท่านเองก็มี ความรู้ความสามารถ ที่พอจะให้แสงสว่าง ทางปัญญาแก่พุทธศาสนิกชน ชาวเกะพะงันได้เป็นอย่างดี ท่านจึงได้ตัดสินใจตอบรับและนัดหมายวันเดินทาง

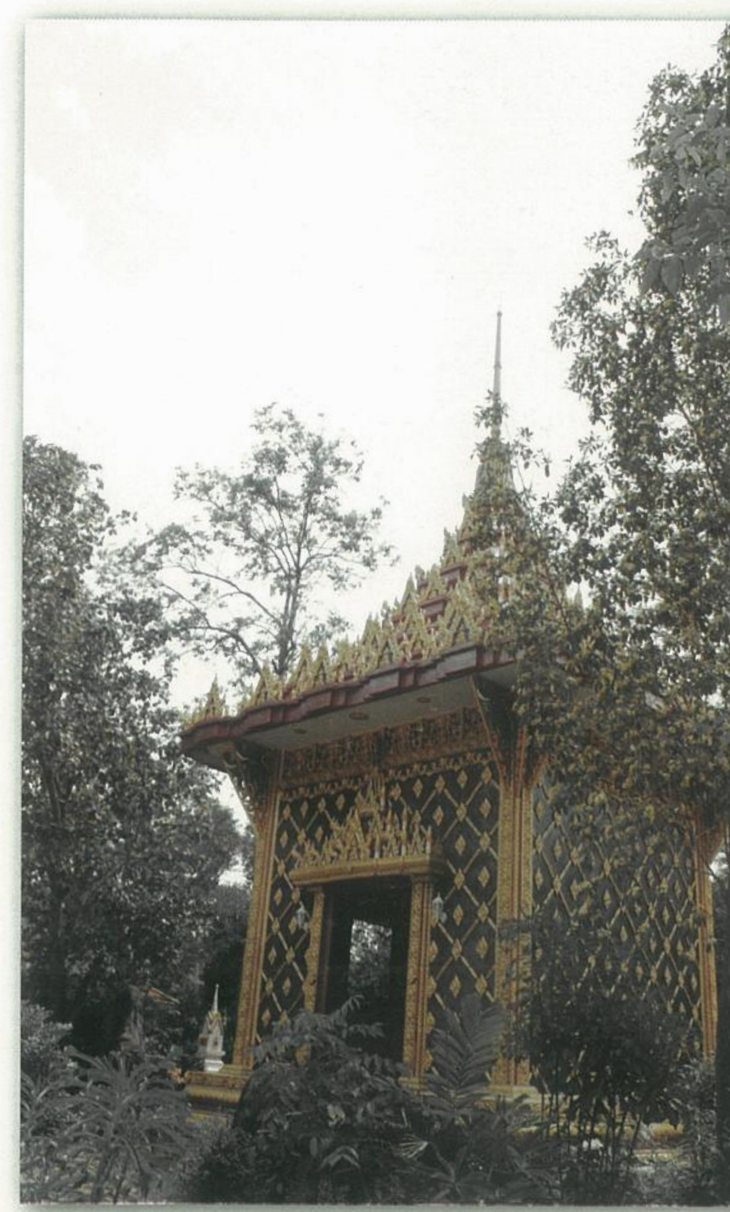
ปี พ.ศ. ๒๔๓๐ ปลายเดือนกุมภาพันธ์ หลวงปู่เพชรได้เดินทางกลับจากกรุงเทพฯ เรือได้เข้าจอดที่อ่าวบ้านวกตุ่มเวลา ๑๔.๐๐ น. หลวงปู่เพชรได้เห็นประชาชนมารอรับอยู่เป็นจำนวนมาก ท่านจึงรีบลงจากเรือสำเภา ต่อด้วยนั่งเรือเล็กเข้าสู่ฝั่ง เมื่อท่านลงจากเรือนั้นเท้าได้เหยียบพื้นดินปรากฏว่าฝนได้ตกลงมาอย่างหนัก ท่านได้เดินทางไปยังวัดอัมพวันด้วยเนื้อตัวที่เปียกปอนและหนาวเหน็บทั่วถึงทุกคน พอถึงวัดอัมพวัน ทุกๆคนก็ต้องยืนนิ่งเหมือนถูกมนต์สะกด แล้วความหนาวเหน็บก็ได้หายเหมือนปลิดทิ้ง เมื่อได้เห็นดอกบัวขนาดเท่าถาด ผุดขึ้นเบ่งบานรับสายฝนและแสงแดดอ่อนๆ ณ ลานวัดอัมพวัน

ต่อมาหลวงปู่เพชรได้เป็นเจ้าอาวาสวัดอัมพวัน วัดภูเขาน้อย เป็นพระอุปัชฌายะ เป็นพระครูสัญญาบัตรพัดยศ เป็นเจ้าคณะอำเภอเกาะสมุย ท่านได้สร้างถาวรวัตถุ ปูชนียวัตถุ มีเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุเป็นต้น นอกจากนั้นท่านก็ยังได้สร้างคูหาวิปัสสนาที่วัดอัมพวันสำหรับนั่งสมาธิตอนกลางคืน และที่วัดภูเขาน้อยสำหรับนั่งสมาธิตอนกลางวัน

นอกจากนี้ท่านก็แผ่บารมีปาฏิหาริย์เหยียบแผ่นศิลาเป็นรอย จารึก ให้คนกราบไหว้บูชามาจนถึงทุกวันนี้

หลวงปู่เพชร เป็นพระอริยสงฆ์ที่ตัดขาดจากกามราคะ ปฏิฆะ สักยทิฏฐิ วิจิกิจฉา และสีลัพพัตคปะระมาส เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรม และปฏิบัติธรรม เป็นที่เคารพรักนับถือของบรรพชิตและคฤหัสถ์ ท่านอาพาธด้วยคันโซในปาก ไม่สามารถบริโภคอาหารได้ ท่านได้มรณภาพที่วัดอัมพวันด้วยความสงบเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๔๖๗ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๙ ปีชวด สิริอายุได้ ๗๗ ปี (๕๗ พรรษา)

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นสอง

เหรียญรุ่นสอง

ตึกวิบูลย์ธรรมสาร

แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

หจก.ตาปี เทรดเดอร์

เรือนอน แสนดีมณีทรัพย์

สถูปหลวงปู่เพชร วชิโร

แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

แซนดี้เบย์ รีสอร์ท

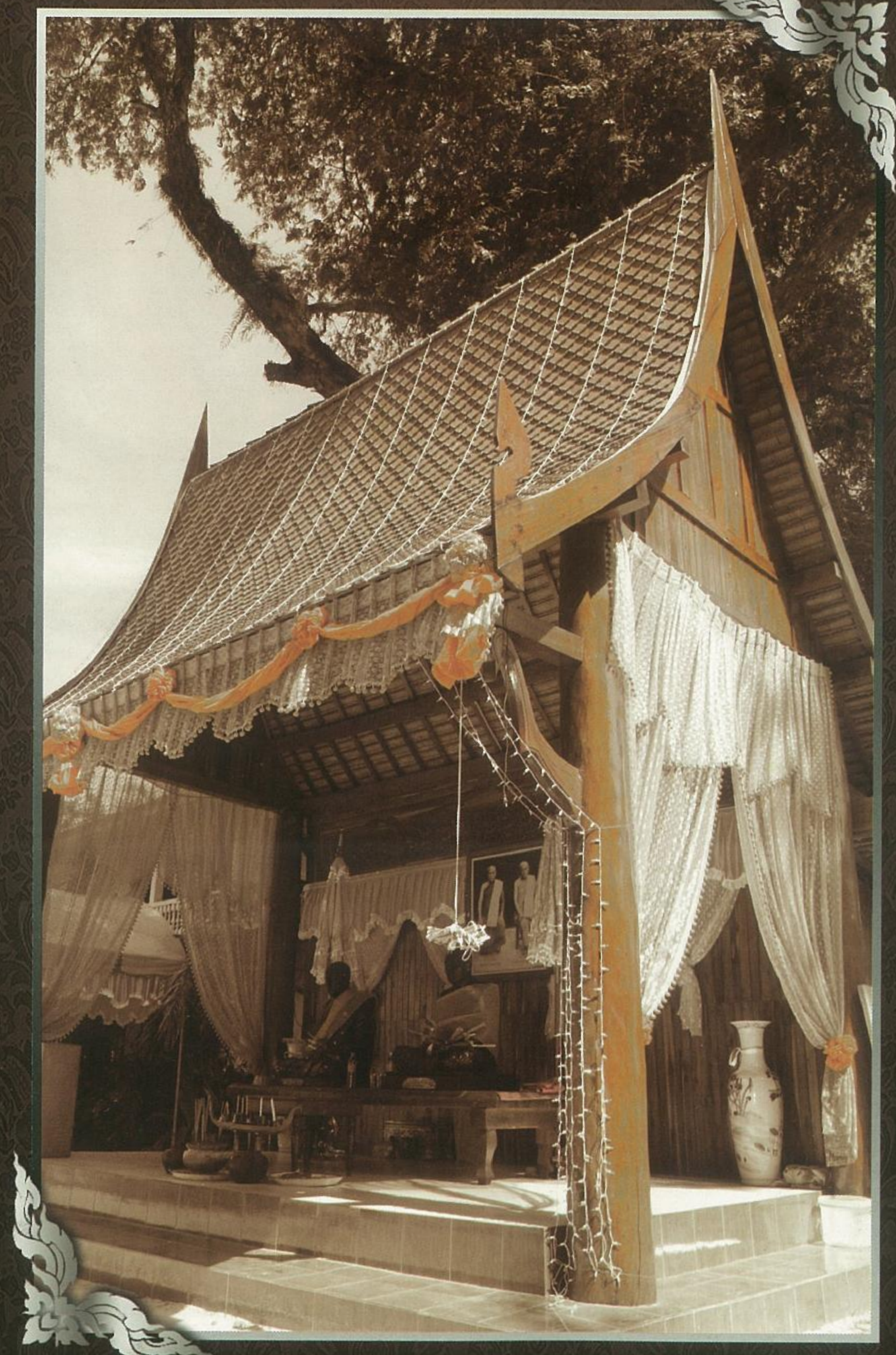
หลวงพ่อพริ้ง โกสโล

แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

หจก.ปิยะสกุล การโยธา999

ศาลาหลวงพ่อพริ้ง - หลวงพ่อพร้อม

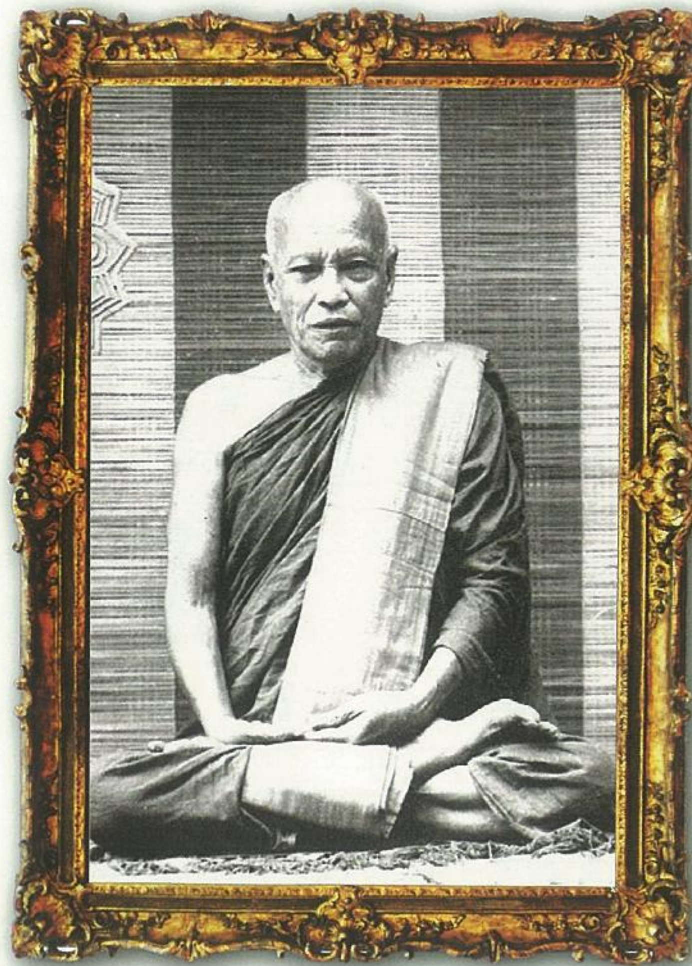

แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

ทอมมี่ รีสอร์ท

หาดยาวเบย์วิว รีสอร์ท

พระครูอรุณกิจโกศล
(หลวงพ่อพริ้ง โกสโล)

พระครูอรุณกิจโกศล มีนามเดิมว่าพริ้ง เมืองนิเวศ เกิดเมื่อ วันจันทร์ ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีมะโรง ตรงกับวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๓๕ เป็นบุตรคนโตของนายยวน นางใน เมืองนิเวศ เกิด ณ ตำบลเลม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันจำนวน ๑๑ คน

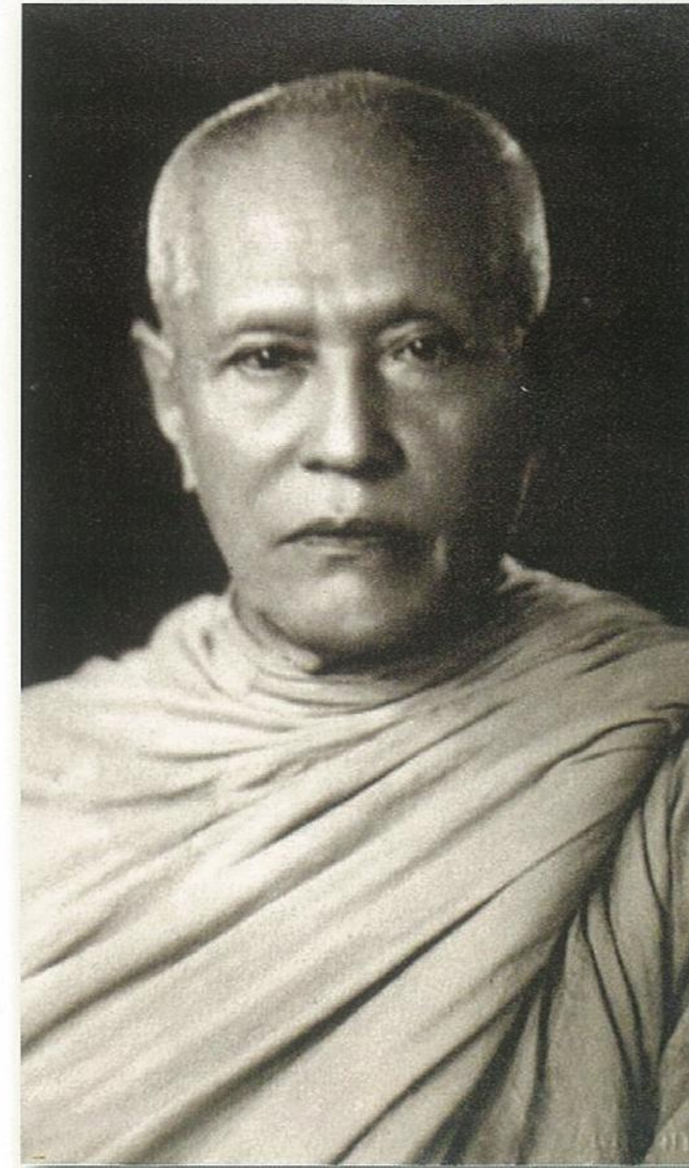
หลวงพ่อพริ้งบรรพชาเมื่ออายุ ๑๗ ปี ที่วัดป่าลิไลย์ อำเภอไชยา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๔๕๒ โดยเจ้าอธิการปาน เป็นพระอุปัชฌาย์ อุปสมบทเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๕๖ ณ วัดสโมสร อำเภอไชยา มีพระครูโสภณเจตสิการาม (คง)วัดโพธาราม พุมเรียงเป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการคล้ำ วัดป่าลิไลย์ เป็น พระกรรมวาจาจารย์ และพระสมุห์จร ธัมจารี วัดสโมสร เป็นพระอนุสเวนาจารย์ ได้รับฉายาว่า "โกสโล"

เมื่ออุปสมบทแล้วท่านก็ได้พยายามศึกษาเล่าเรียนสรรพวิทยาจากพระคณาจารย์ของเมืองไชยา เพียรปฏิบัติศาสนกิจด้วยความเลื่อมใสศรัทธา จำพรรษาอยู่ ณ วัดสโมสร ระยะหนึ่งแล้วไปพำนักที่วัดเขาแก้วอำเภอกาญจนดิษฐ์หลายปี แล้วมาอยู่ที่วัดคงคาราม อำเภอเกาะสมุย หลังจากนั้นได้รับอาราธนาจากพระยาเจริญราชภักดี นายอำเภอเกาะสมุย พร้อมด้วยคุณหญิงวัฒน์และชาวบ้านให้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดแจ้ง

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๑ ซึ่งท่านก็ได้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นที่เลื่อมใสศรัทธา ปรับปรุงวัด ขยายวัดให้กว้างขวางเจริญงอกงามเป็นอย่างมาก หลวงพ่อพริ้งท่านได้ให้การส่งเสริม การศึกษาทั้งทางพุทธศาสนาและการศึกษาทางโลกของเยาวชนเป็นอย่างมาก ในสมัยนั้นโรงเรียนมัธยมศึกษาของเกาะสมุย เกาะพะงันมีเพียงที่เดียวที่ตำบลอ่างทอง การเดินทางยากลำบาก ท่านจึงรับภาระอุปการะเด็กนักเรียน ให้พักอาศัยอยู่ที่วัดจำนวนประมาณ ๔๐ - ๕๐ คน เป็นประจำทุกปี โดยท่านได้อบรมสั่งสอนควบคุมดูแลด้วยความเมตตาด้วยตัวท่านเองตลอดเวลา นอกจากเมตตาธรรมอันสูงยิ่ง ท่านยังเป็นพระที่มีพลังจิต เชี่ยวชาญคาถาอาคม และมีความรู้ทางแพทย์แผนไทยด้วย

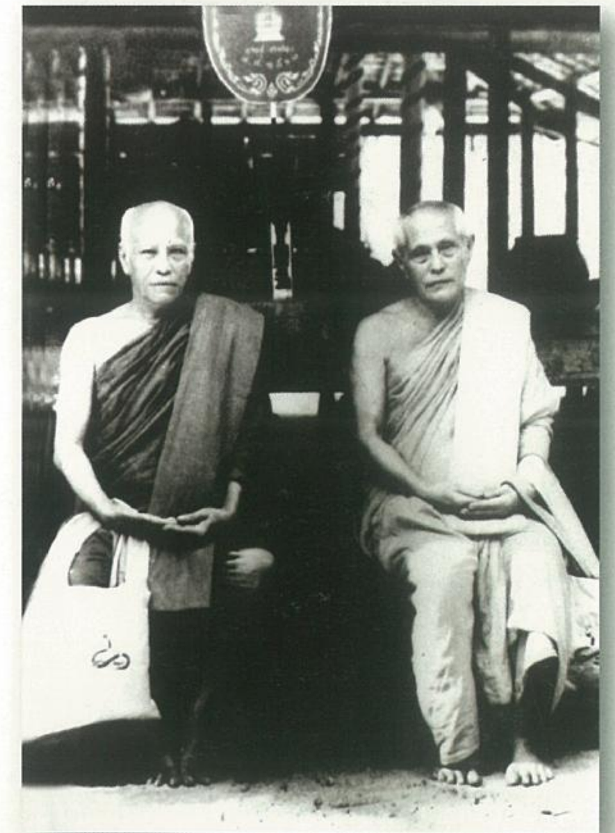

หลวงพ่อพริ้งเป็นพระเถระที่ดำเนินตามระเบียบแบบแผนอันดีงามของบุรพาจารย์อย่างเคร่งครัด สนใจในธรรมปฏิบัติ ชอบอยู่ในป่าช้า ฉันอาหารมื้อเดียว ทำวัตรสวดมนต์เป็นเวลานานไม่เคยขาด นำพระเณรนั่งกรรมฐาน ชอบฟังรายการธรรมะทางวิทยุ ชอบฟังเทศน์ อ่อนน้อมถ่อมตน เคารพเชื่อฟังพระเถระผู้ใหญ่อย่างเคร่งครัด ไม่แสดงความเก่งกล้าสามารถ อวดอ้างต่างๆเลย แต่ชอบสรรเสริญผู้อื่น ด้วยเมตตาธรรมและความสามารถของท่าน หลวงพ่อพริ้งจึงมีลูกศิษย์เป็นจำนวนมากทั้งพระสงฆ์และฆราวาส ศิษย์ที่เป็นสงฆ์ชั้นผู้ใหญ่ดำรงสมณศักดิ์เป็นถึง พระราชาคณะ เช่น สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว) พระศรีวิสุทธิเมธี(สุวิทย์) เป็นต้น

ช่วงปลายของชีวิตหลวงพ่อพริ้งอาพาธรักษาตัวอยู่ที่อนามัยเกาะสมุย หมอให้การรักษาพยาบาลเป็นอย่างดีแต่ท่านรู้ตัวของท่านดี จึงกล่าวกับหมอให้ไปเอาใจใส่รักษาผู้อื่น ไม่ต้องมาคอยดูแลเอาใจใส่ท่าน ไม่ต้องรักษาแม้มียาเทวดาก็ไม่สามารถรักษาได้เพราะท่านถึงเวลาแล้ว แต่หมอก็ยังยืนกรานที่จะรักษาอย่างดีที่สุดจนกว่าหลวงพ่อจะหมดลมหายใจ หลวงพ่อพริ้งจึงให้พรอนุโมทนาในกุศลเจตนาของนายแพทย์ผู้นั้น ต่อมาในวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๙ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. หลวงพ่อพริ้งก็ละเบญจขันธ์ไปโดยดุษฎี รวมอายุ ๘๔ ปี ๖๓ พรรษา

หลังจากที่ท่านมรณภาพ คณะศิษยานุศิษย์ได้เก็บศพของท่านไว้นานกว่า ๙ เดือน โดยสรีระของท่านไม่เน่าเปื่อย และได้ประกอบพิธีพระราชทานเพลิงศพเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๐ ณ วัดแจ้ง

วัตถุมงคลของท่านมีหลายอย่างทั้งเหรียญ แหวนพิรอดนพเก้า สาลิกา ลูกไม้กับยาพระปรอท แหวนปรอท พระเนื้อว่านผสมผง มีจำนวนมากเพียงพอต่อการสะสมและแสวงหา ทั้งยังปรากฏอภินิหาร ประสบการณ์แก่ผู้บูชาติดตัวนานาประการ ทั้งด้านเมตตามหานิยม ป้องกันคุณไสย แคล้วคลาด ภยันตราย

เหรียญรุ่นแรก พ.ศ. ๒๔๙๓

เหรียญรุ่นแรก พ.ศ. ๒๔๙๓

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นสอง

เหรียญรุ่นสอง

เหรียญรุ่นสาม

รูปหล่อหลวงพ่อพริ้ง - หลวงพ่อพร้อม

แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

โรงพยาบาลกรุงเทพ สมุย

บุรีรสา รีสอร์ท

เจดีย์วัดใน บ้านเหนือ

แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

บิงโกบังกะโล เกาะเต่า

วัฒนา รีสอร์ท โฉลกหลำ

หลวงพ่อพร้อม ธัมมทินโน

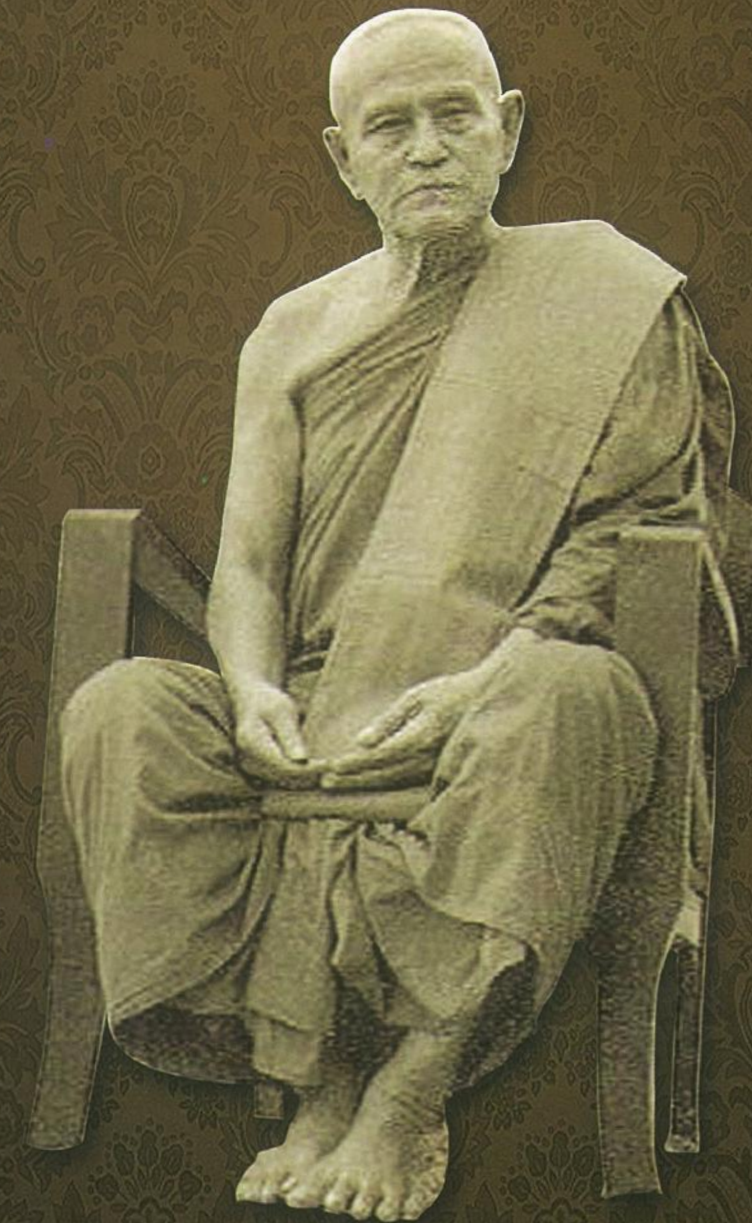

ยินดีสนับสนุน ร่วมกุศลจัดพิมพ์หนังสือ

นายอ๊อด ทิพย์นัย

กำนันแหนบทองคำ ตำบลบ้านทำเนียบ อำเภอคีรีรัฐนิคม

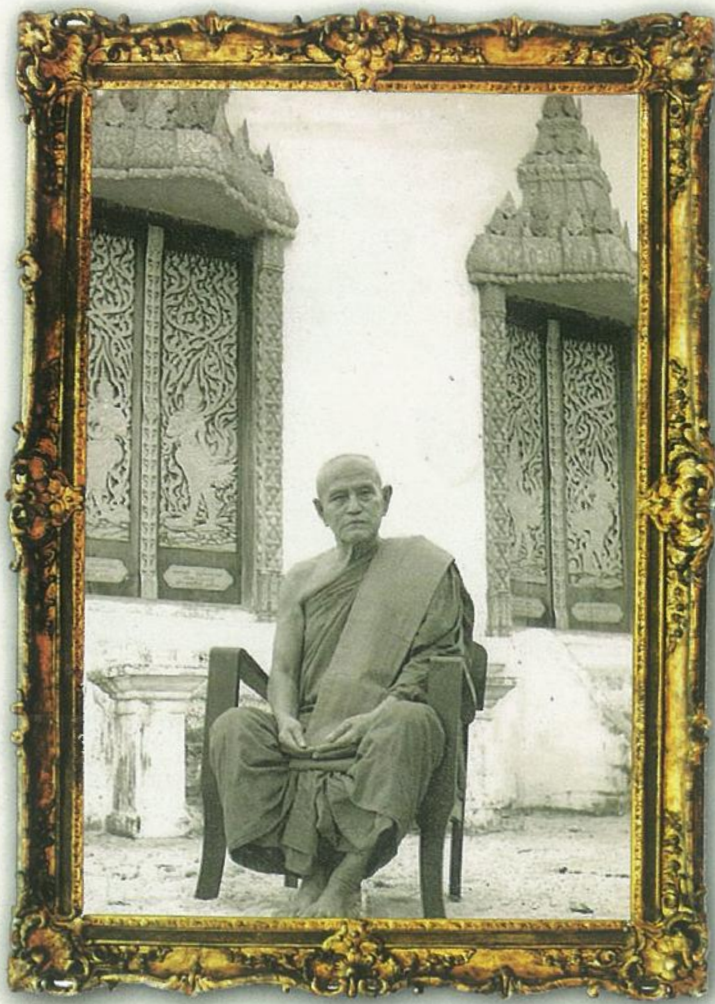
หลวงพ่อพร้อม ธัมมทินโน

ขอบูชาพระคุณบูรพาจารย์ด้วยความเคารพยิ่ง

นายกิตติพงษ์ ลิ้มสุวรรณ

ลิ้มปิพงษ์ โฮมมาร์ท

หลวงพ่อพร้อมมีนามเดิมว่า พร้อม เมืองนิเวศ เป็นบุตรของนายยวน นางใน เมืองนิเวศ เกิดเมื่อวันพฤหัสบดี เดือน ๖ ปีมะเมีย พ.ศ. ๒๔๓๗ ณ ตำบลเลม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๑๑ คน ท่านเป็นบุตรคนที่สองรองจากพี่ชายคนโต ของท่านคือ พระครูอรุณกิจโกศล (หลวงพ่อพริ้ง โกสโล)

หลวงพ่อพร้อมอุปสมบทใน พ.ศ. ๒๔๕๘ ณ พัทธสีมา วัดใหม่ท่าโพธิ์ ตำบลทุ่ง อำเภอไชยา โดยมีพระครูโสภณเจตสิการาม (คง) วัดโพธาราม พุมเรียง เป็นพระอุปัชฌาย์ พระสมุห์จร วัดสโมสร เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอธิการคริ้น วัดเวียง เป็นพระอนุสเวนาจารย์ได้รับฉายาว่า "ธัมมทินโน"

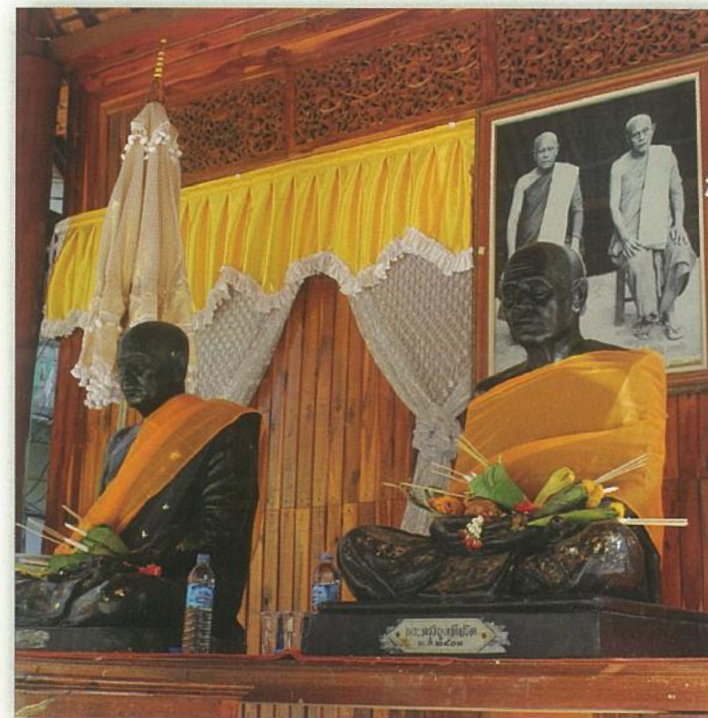
เมื่ออุปสมบทแล้วท่านได้พยายามศึกษาเล่าเรียนสรรพวิทยา เพียรปฏิบัติศาสนกิจด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ณ วัดสโมสรหลายพรรษา หลังจากนั้นท่านไปพำนักที่วัดเขาแก้ว อำเภอกาญจนดิษฐ์ และวัดคงคาราม หรือวัดปากใหญ่ อำเภอเกาะสมุย จนกระทั่งเป็นเจ้าอาวาสปกครองวัดคงคาราม นานกว่า ๓๐ ปี ได้พัฒนาเสนาสนะอบรมสั่งสอนภิกษุสามเณรราษฎรเป็นอย่างมาก กระทั่งเป็นที่เคารพรักศรัทธาในหลวงพ่อเป็นอย่างยิ่ง ต่อมาหมื่นเพียรผดุงราษฎร์ (ชุม มีเพียร) และนายโพธิ ศรีวาลัย นายอำเภอเกาะสมุย ได้อาราธนานิมนต์

พระครูวิบูลทีปรัต
(หลวงพ่อพร้อม ธัมมทินโน)

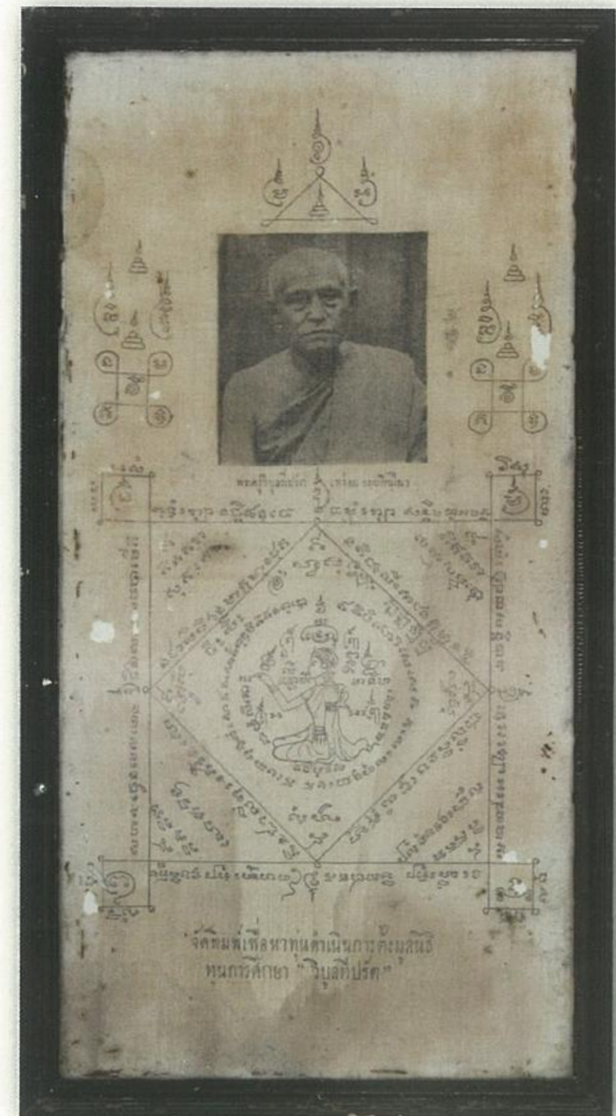

หลวงพ่อไปเป็นเจ้าอาวาสวัดราษฎร์เจริญ ตำบลเกาะพะงัน โดยท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดราษฎร์เจริญเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นเจ้าคณะตำบลเกาะพะงัน เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๒ และได้รับพระราชทานสมณศักดิ์มีราชทินนามว่า "พระครูวิบูลทีปรัต" เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๗

หลวงพ่อพร้อมท่านเป็นพระที่มีบารมีธรรมแก่กล้า เป็นพระที่บริสุทธิ์ผุดผ่อง มีเมตตาธรรมอย่างสูง มีเวทย์อาคมประจักษ์สำหรับบำบัดเป่าทุกข์ไสยแก่ชาวบ้าน ท่านมีนามที่ชาวบ้านเรียกขานอีกนาม หนึ่งว่า "ท่านทองดี" เนื่องจากท่านมักกล่าวคำว่า "ดี" อยู่เสมอๆ ชาวบ้าน มาถามอะไรท่านก็มักบอกว่าดี ดีทุกอย่างไป อะไรๆท่านก็ว่าดีไปทั้งหมด อีกทั้งหลวงพ่อยังเป็นพระที่จิตใจดี เข้าได้กับทุกชนชั้น สนทนาได้ทุกเรื่อง ทั้งทางโลกทางธรรม ตามแต่ชาวบ้านจะสนทนาเรื่องใด

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ หลวงพ่อพร้อมได้เดินทาง ไปกรุงเทพฯ เพื่อเป็นแบบให้ช่างปั้นรูปเหมือนขนาดเท่าองค์จริง หลังจากเดินทางกลับมาถึง เกาะพะงันท่านฉันอาหารเพลได้ไม่นาน เกิดอาเจียรและถ่ายท้อง กระทั่งรุ่งขึ้นวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘ ตรงกับวันพุธ ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๕ ปีมะเส็ง เวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. ท่านก็ถึงกาลมรณภาพ สิริอายุ ๗๑ ปี (๕๐ พรรษา) โดยขณะมรณภาพนั้นท่านอยู่ในลักษณะการนั่งสมาธิ

วัตถุมงคลของท่านมีลักษณะคล้ายกับหลวงพ่อพริ้ง พระพี่ชาย เนื่องเพราะคงจะศึกษาเล่าเรียนจากครูอาจารย์หรือตำราเดียวกัน วัตถุมงคลเครื่องรางของท่าน มีสาลิกาลิ้นทองเหรียญ พระเนื้อผง ลูกไม้ขาว แหวนปรอท ฯลฯ โดยผู้ที่บูชาพกพาวัตถุมงคลของหลวงพ่อ ติดตัวต่างก็พบกับปรากฏการณ์ในทางเหนือสามัญวิสัยทั้งแคล้วคลาดนิรันตราย คงกระพันและเมตตา มหานิยม

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่น2

แหวนหลวงพ่อพร้อม

พระผงพิมพ์พระพุทธ

หลวงพ่อพร้อม ธัมมทินโน

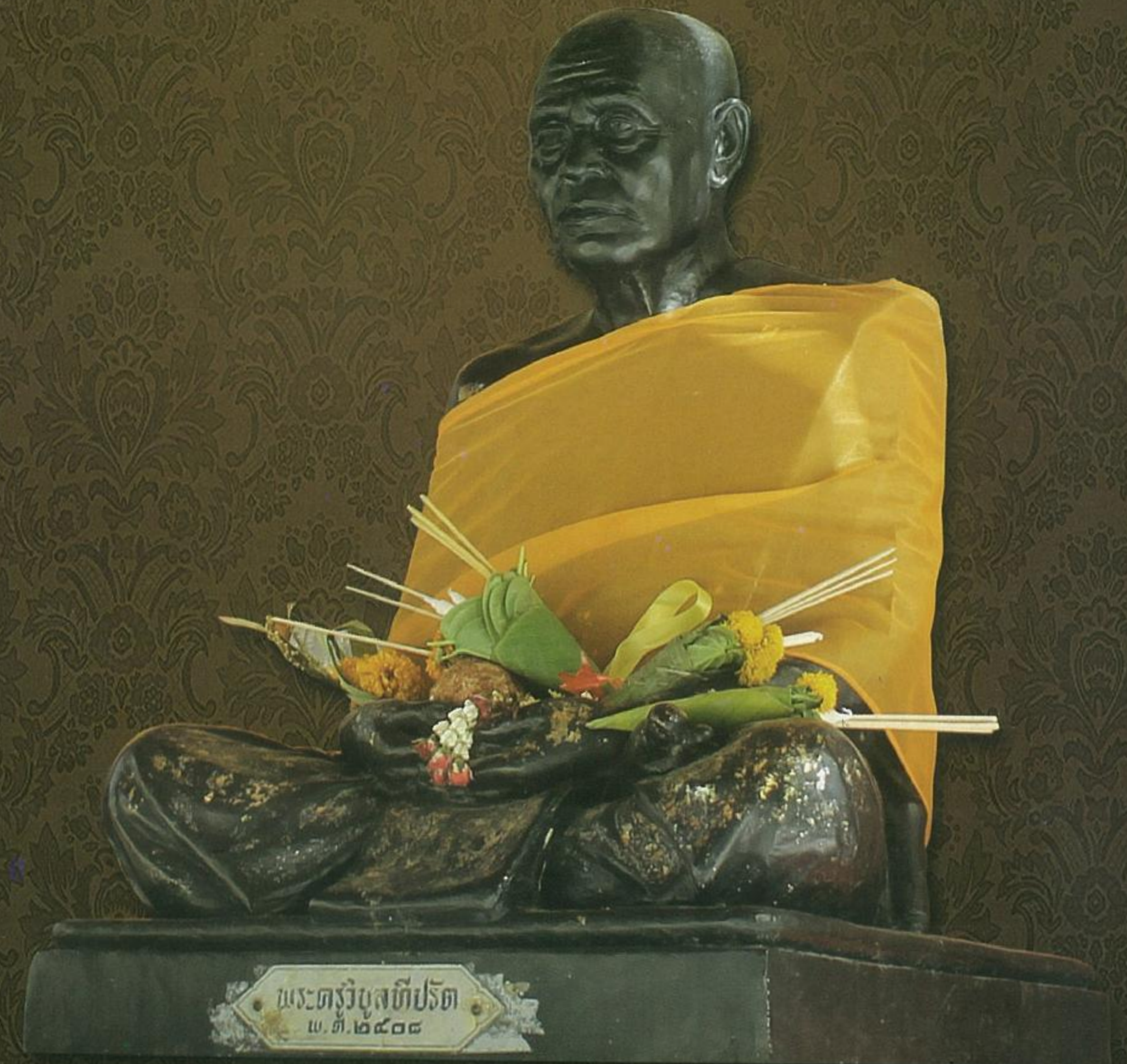

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

ห้างทองธีรภัทร์

สาขา๑ ตลาดท่าขนอม สาขา๒ กม.๔๔ อำเภอศรีรัฐนิคม

รูปหล่อหลวงพ่อพร้อม ธัมมทินโน

ยินดีสนับสนุน ร่วมกุศลจัดพิมพ์หนังสือ

คอรัล บังกะโล

ดับเบิ้ลตุ๊ก บังกะโล

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

นายศุภฤกษ์ดี แสงเดช

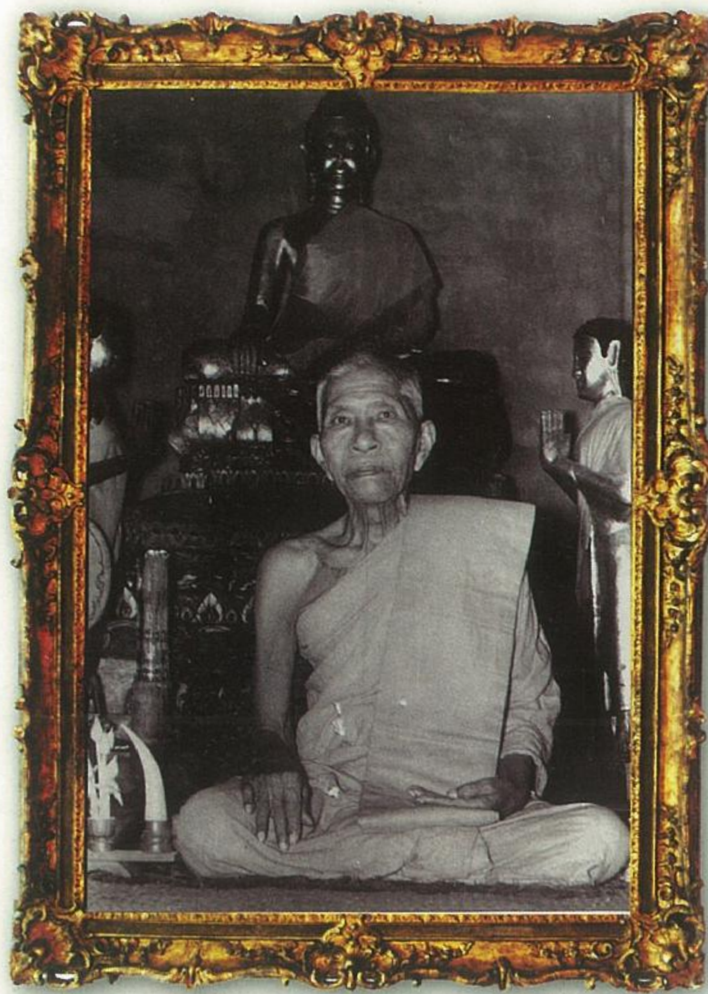
ผู้ใหญ่บ้านแหนบทองคำ บ้านเบื้องแบบ อำเภอคีรีรัฐนิคม

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

นายเกรียงไกร อั้นวิริยนนท์

ผู้ใหญ่บ้านแหนบทองคำ บ้านมะเดื่อหวาน อำเภอเกาะพะงัน

หลวงพ่อจันทร์ ขันติโก (วัดโฉลกหลำ)

หลวงพ่อจันทร์ ขันติโก นามเดิมว่า จันทร์ นามสกุล จันทร์อินทร์ ท่านเกิดเมื่อวันจันทร์ เดือน ๑๐ ปีชวด พ.ศ. ๒๔๔๓ (เดือน ๑๐ ปีนั้น อยู่ระหว่าง วันที่ ๒๕ สิงหาคม - ๒๓ กันยายน ที่เป็นวันจันทร์ ก็คือ ๒๗ สิงหาคม, ๓ กันยายน, ๑๐ กันยายน และ ๑๗ กันยายน) โยมบิดาชื่อนายครบ โยมมารดาชื่อ นางทองดี มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๗ คน เป็นชาย ๔ คน หญิง ๓ คน คือหลวงพ่อจันทร์ นางจอม นายเกลื่อม นายเคล้า นางนวล นางพัด และนายจาง จันทร์อินทร์ ท่านเกิดที่บ้านมะเดื่อหวาน ตำบลมะเดื่อหวาน แขวงอำเภอเกาะสมุย เมืองไชยา (ปัจจุบันคือบ้านมะเดื่อหวาน หมู่ที่ ๓ ตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี)

เมื่อหลวงพ่อจันทร์คลอดจากครรภ์มารดานั้น กล่าวกันว่า ท่านคลอดแบบเอาเท้าออกก่อน (ต่างจากปกติโดยส่วนมากที่เอาศีรษะออก) ด้วยผู้คนสมัยนั้นเชื่อสืบต่อกันมาว่าเมื่อใครเกิดก้างปลาติดคอหากกลืนกล้วย กลืนข้าวสุก ที่ปั้นเป็นก้อนแล้ว ก้างปลาก็ยังไม่หลุดจักต้องไปหาคนที่เวลาคลอดเอาเท้าออกก่อน แล้วให้คนผู้นั้นเอาหัวแม่เท้าจุ่มน้ำให้ดื่ม ก้างปลาจะหลุด ดังนั้นเมื่อคนละแวกบ้านมะเดื่อหวานมีปัญหาเกิดก้างปลาติดคอหลังจากหมดหนทางแก้ไขด้วยตนเองแล้ว ก็มักมาหาหลวงพ่อจันทร์ผู้เป็นดั่งเสมือนที่พึ่งสุดท้ายเพื่อขอให้ท่านเอาหัวแม่เท้าจุ่มน้ำสำหรับใช้ดื่มแก้ก้างปลาติดคออยู่เสมอๆ หลวงพ่อจันทร์จึงเป็นผู้ช่วยปลดเปลื้องทุกข์บางประการของชาวบ้านในยุคที่วิทยาการทางการแพทย์ยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการมาตั้งแต่วัยเยาว์

แม้เมื่อหลวงพ่อจันทร์มรณภาพแล้ว ความเชื่อดั่งกล่าวก็ยังมิมลายไป หลายคนยังนิยมเอาเหรียญพระเครื่องของท่านมาแช่น้ำ ทำเป็นน้ำมนต์ดื่มแก้อาการก้างปลาติดคอกันอยู่เหมือนกัน ซึ่งต่างก็ได้เคยเห็นผลกันมาแล้วมากราย

ศิษย์หลวงปู่เพชร

เมื่อเติบโตเจริญวัย โยมบิดาได้พาไปฝากเป็นศิษย์วัดอัมพวัน เพื่อเรียนอักษรสมัยกับหลวงปู่เพชร วชิโร อริยสงฆ์แห่งสุราษฎร์ธานี จนมีความรู้ตามควรแก่อัตภาพ(โดยมักทำการเรียนการสอนกันที่ วัดเขาน้อย) ครั้นอายุประมาณ ๑๓ ปี ราว พ.ศ. ๒๔๕๖ ท่านได้บรรพชา เป็นสามเณร ณ วัดมะเดื่อหวาน โดยหลวงปู่เพชร วชิโร (ท่านพระครู วิบูลย์ธรรมสาร) เป็นพระอุปัชฌาย์ บวชแล้วสามเณรจันทร์ก็ติดตามไปอยู่รับใช้และเล่าเรียนอักขระวิธีตลอดจนสมาธิวิปัสสนากรรมฐานกับหลวงปู่เพชร ที่วัดเขาน้อยอีก

สร้างวัด

แต่ตั้งเดิมอ่าวโฉลกหลำ เป็นอ่าวที่ห่างไกลเป็นป่าทึบ คนเกาะในสมัยนั้นถือกันว่าเป็นแหล่งกันดาร ไม่มีผู้คนเข้าไปอยู่อาศัย แม้ผู้คนในชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงกับอ่าวโฉลกหลำ คือบ้านมะเดื่อหวานก็ไม่ค่อยจะมีชาวบ้านมะเดื่อหวานคนใดกล้าเข้าไปเพราะต้องเดินข้ามภูเขาหลายลูก ต้องผ่านป่าทึบ เมื่อหลวงพ่อจันทร์ ขันติโก มาอยู่ที่บ้านโฉลกหลำนั้น สถานที่ที่ท่านพำนักเป็นเพียงที่พักสงฆ์ เรียกว่า ที่พักสงฆ์เจริญสุข ซึ่งมีเพียงศาลาหลังเล็กๆ สำหรับให้พระภิกษุพักอาศัย

ครั้นประมาณต้นพุทธศตวรรษที่ ๒๕ บ้านโฉลกหลำได้กลายเป็นท่าเรือประมงที่บรรดาเรือประมง ซึ่งจับปลาอยู่ในบริเวณ ใกล้เคียงมักเข้ามาขายส่งปลาให้แก่เรือรับซื้อที่เรียกว่า เรือห้องเย็นรวมทั้งอาศัยเป็นที่กำบังลม พักผ่อน และเติมเสบียงในช่วงฤดูที่มิใช่หน้าลมว่าว ครั้นถึงยามฤดูลมว่าวประมาณระหว่างเดือน (จันทรคติ) ๑๒ ถึง เดือน ๒ อ่าวโฉลกหลำเป็นจุดรับลมว่าว ภายในอ่าวมีคลื่นลมแรง เหล่าเรือประมงจึงต้องใช้อ่าวแห่งอื่น เช่น อ่าวธารเสด็จ เป็นท่าเรือ

ด้วยความเป็นท่าเรือประมงดังกล่าว ทำให้โฉลกหลำเป็นแหล่งที่มีเงินสะพัด เป็นแหล่งงาน เป็นที่แสวงโชค เป็นแหล่งธุรกิจที่สำคัญของเกาะพะงันในขณะนั้น (ก่อนกาลที่เกาะพะงันกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว)

เมื่อหลวงพ่อจันทร์มาพำนักอยู่ที่ที่พักสงฆ์เจริญสุขแล้ว ท่านได้ก่อสร้างเสนาสนะต่างๆรวมทั้งอุโบสถ กระทั่งทำให้ที่พักสงฆ์ได้ยกฐานะเป็นวัดตามกฎหมาย โดยได้มีประกาศตั้งวัดเมื่อ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๙ และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาในวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๒ หลวงพ่อจันทร์ ขันติโก จึงเป็นพลังสำคัญในการสร้างวัดและเป็นเจ้าอาวาสรูปแรกของวัดโฉลกหลำ

หลวงพ่อจันทร์ ท่านเป็นภิกษุสงฆ์ที่เคร่งครัดในวัตรปฏิบัติ มีจิตใจดี เมตตาสมถะ เพียรพยายามในการศึกษาสวดมนต์ภาวนาเจริญกรรมฐานอย่างยิ่ง ท่านได้ศึกษาฝึกฝนเวทย์วิทยาจาก"ตำราตาขาว" ซึ่งเป็นตำราตกทอดมาจากหลวงปู่เพชร วชิโร พระสุปฏิปันโนเพชรยอดเพชรแห่งเมืองคนดี ประกอบกับพื้นฐานที่แน่นหนามั่นคงทางเอกัคตาจิตตั้งแต่สมัยบวชเป็นสามเณร พลังจิตเวทย์วิทยาของท่านจึงสูง กล้าแกร่ง และขลัง มีผู้พบประสบการณ์พิเศษจากวัตถุมงคลที่ท่านสร้างสรรค์หลายรายหลายกรณีด้วยกัน จนเป็นที่ศรัทธาเลื่อมใสอย่างกว้างขวาง มิเพียงชาวเกาะพะงัน ดอนสัก บ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เท่านั้น ยังมีผู้คนซึ่งเดินทางมาทำประมงจากจังหวัดริมฝั่งทะเลตั้งแต่ตราด ชลบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ หรือทหารเรือจากกองทัพเรือสัตหีบซึ่งมาทำการฝึกภาคทางทะเลบริเวณเกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า ล้วนได้รับวัตถุมงคลของหลวงพ่อและได้รับประสบการณ์พิเศษต่างๆ นานา โดยเฉพาะด้านความเป็นเสน่ห์เมตตามหานิยมที่โดดเด่นเป็นอย่างมาก

การได้ศึกษาฝึกปฏิบัติกับหลวงปู่เพชร วชิโร ที่เป็นพระภิกษุผู้เคร่งครัดในพระธรรมวินัย เชี่ยวชาญ ชำนาญการทางสมาธิวิปัสสนากรรมฐาน นับเป็นโอกาสอันดียิ่ง เปรียบเสมือนอัญมณีน้ำงามได้ถูกเจียรไนโดยช่างฝีมือชั้นครูกระนั้น ซึ่งเป็นการช่วยสร้างพื้นฐานอันแน่นหนามั่นคงในเรื่องเอกัคตาจิตให้แก่ท่านตั้งแต่เยาว์วัย รวมตลอดทั้งความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเคล็ดวิธี กลเม็ด อุปเท่ห์ในทางเวทย์วิทยาคมบางประการด้วย

เมื่อมีพื้นฐานที่แน่นหนามั่นคง เหมาะสม ก็ย่อมเป็นเหตุปัจจัยให้เติบโตเจริญก้าวหน้าได้ดียิ่งขึ้นในอนาคต สามเณรจันทร์ได้อยู่ศึกษา ฝึกปฏิบัติปลูกสร้างพื้นฐานอยู่กับหลวงปู่เพชร วชิโร สุดยอดพระเถราจารย์ ของเกาะพะงัน เป็นเวลากว่า ๒ พรรษา แล้วก็ลาสิกขาบทออกไปเผชิญโลกเผชิญชีวิตต่อไป

ครั้นอายุครบอุปสมบทแล้ว ท่านยังไม่ทันได้อุปสมบท หลวงปู่เพชร วชิโร มรณภาพแล้ว เมื่อมีการตั้งพระอุปัชฌายะรูปใหม่ขึ้นมาสืบแทน เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๖๘ - ๒๔๖๙ ท่านจึงได้บวชเป็นพระภิกษุตามประเพณีของลูกผู้ชายชาวไทย ณ วัดใหม่ (วัดศรีทวีป) เกาะสมุย โดยมีพระครูทีปาจารคุณรักษ์ (รักษ์ อินทสุวัณโณ) อดีตเจ้าคณะอำเภอเกาะสมุยรูปที่สามเป็นพระอุปัชฌาย์ บวชอยู่ ๒ - ๓ พรรษา ก็สละเพศบรรพชิตสิกขาบทแล้ว ท่านก็มีครอบครัว ภรรยาของท่านชื่อ นางหีดนุ้ย เป็นชาวบ้านใต้ เกาะพะงัน มีบุตรธิดาด้วยกัน ๒ คน คือนายเจน จันทร์อินทร์ และนางเจิ้น ชำนาญกิจ ครอบครัวของท่านตั้งอยู่ที่บ้านบ่อผุด เกาะสมุย กล่าวกันว่า ท่านประกอบอาชีพกัลบกหรือ ช่างตัดผม

ประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๙ ท่านก็ได้เข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์อีกครั้งหนึ่ง ด้วยเจตจำนงแน่วแน่ที่ยึดถือเป็นเรือนตาย ตั้งใจที่จะให้ได้มีผ้าเหลืองห่อหุ้มศพ เป็นการบวชตลอดชีวิตที่จะไม่ลาสิกขาออกมาอีก หลวงพ่อจันทร์อุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดสำเร็จ เกาะสมุย โดยมีพระครูทีปาจารคุณารักษ์ (มี อินทสุวัณโณ) อดีตเจ้าคณะอำเภอเกาะสมุย รูปที่สี่เป็นพระอุปัชฌาย์ มีฉายาว่า"ขันติโก" อุปสมบทแล้วหลวงพ่อจันทร์อยู่พำนักจำพรรษาที่วัดบ่อผุด เกาะสมุย ประมาณ ๖ ปี แล้วย้ายไปอยู่ที่บ้านโฉลกบ้านเก่า เกาะพะงัน อยู่ได้ประมาณ ๑ เดือน ชาวบ้านโฉลกหลำก็มานิมนต์ให้หลวงพ่อจันทร์ไปอยู่ที่พักสงฆ์บ้านโฉลกหลำ

หลวงพ่อจันทร์ มีโรคประจำตัวรบกวนสุขภาพร่างกาย คือโรคริดสีดวง บางครั้งลูกศิษย์และญาติได้ถวายโอสถพืช ใบชุมเห็ดและยาเขียวแก่ท่านเพื่อเป็นการบรรเทารักษาอาการ จึงมีการเล่าลือเข้าใจผิดในหมู่ชาวบ้านบางคนที่ไม่ทราบเรื่องถึงอาการอาพาธของท่าน

สร้างเมรุ

หลวงพ่อจันทร์ ขันติโก ยังชักชวนชาวบ้านภายใต้การสนับสนุนร่วมแรงแข็งขันของท่านกำนันวุฒ ชมอินทร์ อดีตกำนันดีเด่นของตำบลเกาะพะงัน คนดีที่โลกมิมีวันลืม ได้ช่วยกันสร้างเมรุขึ้นในวัดโฉลกหลำด้วย นับเป็นเมรุเผาศพแบบใหม่แห่งแรกของเกาะพะงัน เพราะขณะนั้นวัดอื่นๆยังใช้เมรุแบบเก่าที่ตั้งโลงบนฐานปูน ตะแกรงเหล็ก ไม่มีอะไรปกปิด แล้วสุมเพลิงด้านล่างแบบที่ฝรั่งนักท่องเที่ยวเรียกแบบล้อเลียนว่า ที่กระทำบาบีคิวหรือที่ปิ้งบาบีคิวกันอยู่

วัตถุมงคล

ในช่วงชีวิตสมณเพศของหลวงพ่อจันทร์ ขันติโก ท่านได้รังสรรค์ วัตถุมงคลที่เป็นกิจลักษณะ ๒ อย่างด้วยกัน กล่าวคือ

๑. พระสมเด็จ

เดิมทีเดียว หลวงพ่อจันทร์ เขียนผงลบผงเก็บไว้สำหรับแจกให้ไปผสมแป้งหอมทาตัว เมื่อผู้ใช้หลายๆคนได้เห็นประจักษ์ถึงสรรพคุณในทางเมตตามหาเสน่ห์ มหานิยม มีประสบการณ์บ่อยๆเข้า ผู้ศรัทธาเลยขอให้ท่านนำผงมหาเสน่ห์ดังกล่าวมาจัดสร้างเป็นองค์พระ

เมื่อผู้ศรัทธารบเร้าเรียกร้องมากๆเข้า ในที่สุดหลวงพ่อจันทร์ก็ได้ตอบสนองคำร้องขอของผู้ศรัทธา จึงสร้างพระรูปสี่เหลี่ยมชิ้นฟัก อย่างที่นิยมเรียกกันโดยทั่วไปว่า พระสมเด็จ ออกมาประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๒๓ กล่าวกันว่า พระสมเด็จของหลวงพ่อจันทร์ มีจำนวนประมาณ ๓๐ กว่าพิมพ์

๒. เหรียญ

ในสมัยที่หลวงพ่อจันทร์ยังดำรงเบญจขันธ์อยู่ มีการสร้างเหรียญรูปท่านออกมาครั้งเดียว สัณฐานเหรียญรูปไข่ ขนาดกว้างประมาณ ๒ ซม. สูง ๓ ซม. ออก เมื่อพ.ศ. ๒๕๒๒

มรณภาพ

หลวงพ่อจันทร์ ขันติโก ท่านได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๓ ตรงกับวันขึ้น ๑ค่ำ เดือน๗ ปีวอก สิริอายุ ๘๐ปี ช่วงชีวิตใต้ร่มกาสาวพัสตร์ของหลวงพ่อจันทร์ เป็นช่วงที่ท่านได้ใช้ชีวิตอย่างสมบูรณ์ไม่สูญเปล่าเป็นระยะเวลาที่ท่านได้บำเพ็ญสมณกิจ สร้างสรรค์พัฒนาศาสนสถานอนุเคราะห์เกื้อกูลศาสนิกตามศรัทธาปสาทะ และอบรมสั่งสอนศิษย์ตามควรแก่กาลเทศะนับเป็นคุณูปการที่จารจารึกอยู่ตราบนานในความทรงจำของอนุชน กระทั่งได้รับการยกย่องโดยทั่วไปว่าท่านเป็น "พระดีศรีพะงัน" อีกรูปหนึ่ง

วิธีการพิจารณา พระสมเด็จหลวงปู่จันทร์ ขันติโก

การพิจารณาต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาของพิมพ์มาตรฐานก่อน ได้แก่ พิมพ์แซยิด ๙ ชั้น, พิมพ์ใบโพธิ์, พิมพ์ซุ้มคู่ ฐาน ๓ ชั้น, พิมพ์วัดนก ซึ่งพระพิมพ์เหล่านี้ยังแบ่งย่อยออกเป็นหลายพิมพ์ด้วยกัน โดยศึกษาเนื้อพระของแต่ละพิมพ์ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างและพระพิมพ์เดียวกันก็ยังมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับว่าขณะที่สร้างพิมพ์พระนั้น ผู้สร้างต้องการจะใส่มวลสารอะไรลงไปมากน้อยไม่เท่ากัน สำหรับหลวงปู่จันทร์นั้น ท่านแจกเป็น * ผงพุทธคุณ * หรือ * แป้ง * ตามที่ลูกศิษย์เรียกมากกว่าแจกพระเสียอีกและที่สำคัญ หลวงปู่จันทร์ท่านเสกอาราธนาผง, มวลสารมากกว่าปลุกเสกเป็นองค์พระ

ก่อนอื่น เราต้องทำความเข้าใจให้กระจ่างเรื่อง วิธีการพิจารณา * พระผง * ให้เข้าใจเสียก่อน ถึงจะสามารถดูพระสมเด็จหลวงปู่จันทร์ได้กระจ่าง การพิจารณาพระผงที่เกิดจากมวลสารที่เรียกว่า ปูนเปลือกหอย นำมาเผา และตำด้วยมือผสมน้ำมันตังอิ้ว และกดพิมพ์ด้วยมือสิ่งที่ปรากฏในพระ ได้แก่

๑. ความฟู หมายถึงเนื้อพระที่หลวม ไม่แน่น เกิดจากการกดเนื้อผงลงในแม่พิมพ์ด้วยมือ แรงกดน้อยเนื้อพระ จึงฟู หลวม ไม่แน่น

๒. รอยราน เกิดจากเนื้อพระที่มีความหนาแน่นน้อย เมื่อผ่านกาลเวลา น้ำมันตังอิ้ว และน้ำในพระเกิดการระเหย พระจึงเกิดรอยราน

หมายเหตุ ; รอยรานจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อพระมีน้ำมันตังอิ้วน้อย หรือพระขนาดเล็ก ที่มีมวลน้อย ความหนาแน่นน้อย

๓. เนื้อฝุ หรือเนื้อผงที่เป็นก้อน ที่เกิดจากการตำไม่ละเอียด หรือน้ำมันตังอิ้วไม่สมานในเนื้อพระ

๔. ผงถ่านที่เกิดจากการเผาปูนเปลือกหอย

๕. คราบซิ้งออกไซด์ หรือคราบแป้งที่ขึ้นมาจากเนื้อพระ

ที่กล่าวมาข้างต้น คือหลักการพิจารณา * พระผง * ซึ่งไม่แตกต่างไปจากการพิจารณา * พระสมเด็จ *อรหัง,สมเด็จวัดพลับ, สมเด็จวัดเกศไชโย, วัดระฆัง, สมเด็จบางขุนพรหม เพราะวิธีการสร้างเหมือนกันแต่ความเก่าไม่เท่า สิ่งที่สมเด็จปู่จันทร์วัดโฉลกหลำไม่มี คือ เงาสว่าง ผงกระดูก จุดรูพรุนปลายเข็ม บ่อน้ำตาและใยแมงมุมในพระผง

เอกลักษณ์ หรือลักษณะพิเศษ ของพระสมเด็จหลวงปู่จันทร์ ขันติโก วัดโฉลกหลำ คือการพิจารณาเนื้อพระ มาหาพิมพ์ เพราะพิมพ์พระหลวงปู่จันทร์มีมากมายไม่อาจจะสรุปพิมพ์ได้ เนื่องด้วยลูกศิษย์ที่* มหาชัย * เป็นผู้ที่ได้ทั้งพระ และผงวิเศษหลวงพ่อมากกว่าคนในพื้นที่มาก ส่วนหนึ่งลูกศิษย์นำ * แม่พิมพ์เหล็ก * มาให้หลวงปู่กด ลูกศิษย์นอกพื้นที่เอาผงของหลวงปู่ที่ปลุกเสกแล้วไปกดแม่พิมพ์เอง และนอกจากแม่พิมพ์หินลับมีด ก็ยังมี * แม่พิมพ์ไม้ * นำมากดพิมพ์ก็มี ฉะนั้นผู้เขียนต้องขอให้คนในพื้นที่เปิดใจกว้างถึงพิมพ์ที่ไม่เคยเห็น เพราะที่ผ่านมาต้องยอมรับว่าคนมหาชัยเขาเห็นมากกว่าเรา ผมจึงอยากให้ทุกท่านศึกษาและพิจารณาเนื้อมวลสารที่จะนำไปสู่พิมพ์ต่างๆอีกมากมาย

มวลสารพระสมเด็จหลวงปู่จันทร์ ขันติโก วัดโฉลกหลำ เกาะพะงัน มีจุดสังเกตุดังนี้

๑. มวลสารขนาดเล็กสีดำอมแดง คล้ายรักจีน ในส่วนที่ปรากฏบนพระ เป็นแอ่งท้องกระทะ สันนิษฐานว่าเป็น * เมล็ดกล้วย * ที่เป็นส่วนผสมในการยึดเนื้อพระให้แน่น อีกข้อสันนิษฐาน คือ เป็น เมล็ดนาค พรต ที่ตำละเอียด (เป็นเมล็ดพืชที่คนในพื้นที่นำมาร้อยเป็นสร้อยปะคำ เมื่อทุบด้านในเป็นแอ่งท้องกระทะ สีดำอมแดง)

๒. เม็ดมวลสาร สีน้ำตาลเข้มคล้ายยางไม้ เป็นก้อนฝังอยู่ในเนื้อพระ(ผู้เขียนขอสงวนที่จะบอกว่าเป็นอะไร เพื่อป้องกันการทำเลียนแบบ)

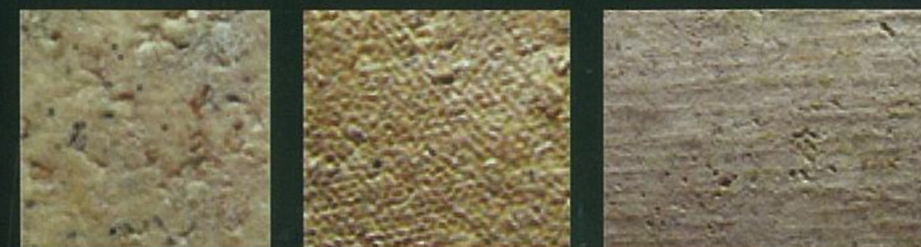
๓. มวลสารสีเขียวอมฟ้า องค์ที่ปรากฏ จะมีไม่มาก เพียง 1-2 เม็ด

๔. องค์ที่แก่มวลสารที่ไม่กระเทาะ จะปรากฏเม็ดมวลสารสีดำกระจาย

ด้านหลังปู่จันทร์ ได้แก่ หลังเรียบ, หลังลายผ้าจีวร, และหลังลายไม้ ข้อควรสังเกตุ พระที่แกะแม่พิมพโดยช่าง มักปรากฏพระกรรณ เป็นบายศรีแบบพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว ฐาน มักปลายแหลม เส้นซุ้มคล้ายนำเส้นขนมจีนมาตั้ง มีส่วนเว้าลึกในซอกเสมอ(ไม่รวมพิมพ์ปั้นหุ่น)

พิมพ์แซยิด

พิมพ์แซยิด

พิมพ์แซยิด

พิมพ์แซยิด

พิมพ์ ๓ ชั้น

พิมพ์โบโพธิ์

พิมพ์ ๓ ชั้น

พิมพ์ ๓ ชั้น

พิมพ์ ๓ ชั้น

พิมพ์ ๓ ชั้น

พิมพ์โบโพธิ์

พิมพ์ ๓ ชั้น ซุ้มคู่

พิมพ์บัวฟันปลา

พิมพ์วัดนกใหญ่

พิมพ์แซยิด ๙ ชั้น

พิมพ์ ๙ ชั้น

พิมพ์โบโพธิ์กลาง

พิมพ์ ๗ ชั้น

พิมพ์ ๓ ชั้น (วัดนก)
ซุ้มเหลี่ยม

พิมพ์ ๓ ชั้น (วัดนก)
ซุ้มโค้ง

พิมพ์แหวกม่าน

พิมพ์แหวกม่านสะดุ้งกลับ

พิมพ์ ๓ ชั้น
ซุ้มคู่

พิมพ์ ๓ ชั้น
ซุ้มคู่

พิมพ์ ๗ ชั้น

พิมพ์ ๖ ชั้น แขนกลม

พิมพ์ ๓ ชั้น
ซุ้มคู่

พิมพ์ ๓ ชั้น
ซุ้มคู่

พิมพ์ ๕ ชั้น

พิมพ์สามเหลี่ยม

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นสอง

พระประธานอุโบสถวัดโฉลกหลำ

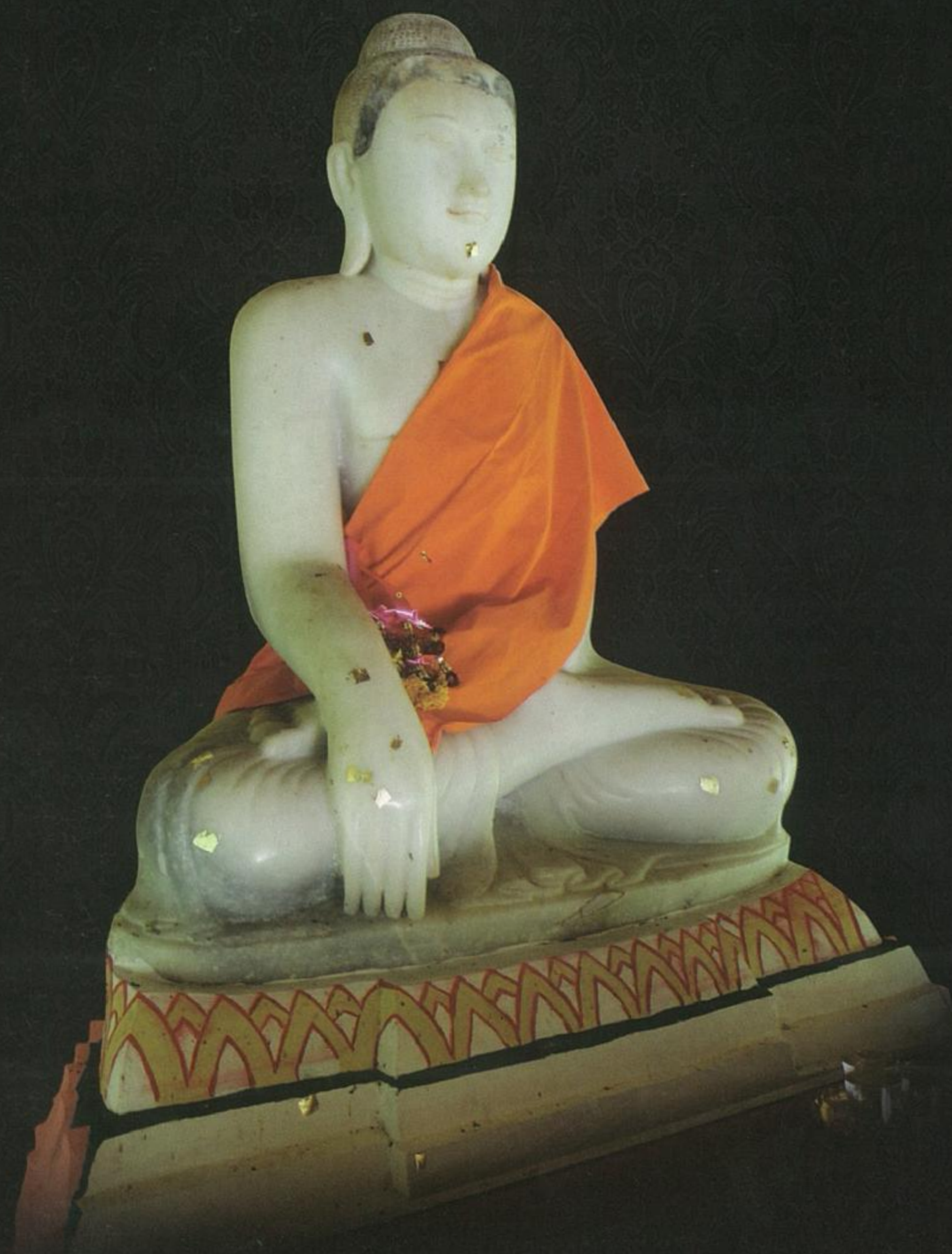

อุโบสถวัดโฉลกหลำ

พระศิลาขาว วัดมะเดื่อหวาน

สนง.ที่ดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี
ส่วนแยกเกาะพะงัน

นางอัจฉรินทร์ ใจเสมอ
หาดยาวบังกะโล

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

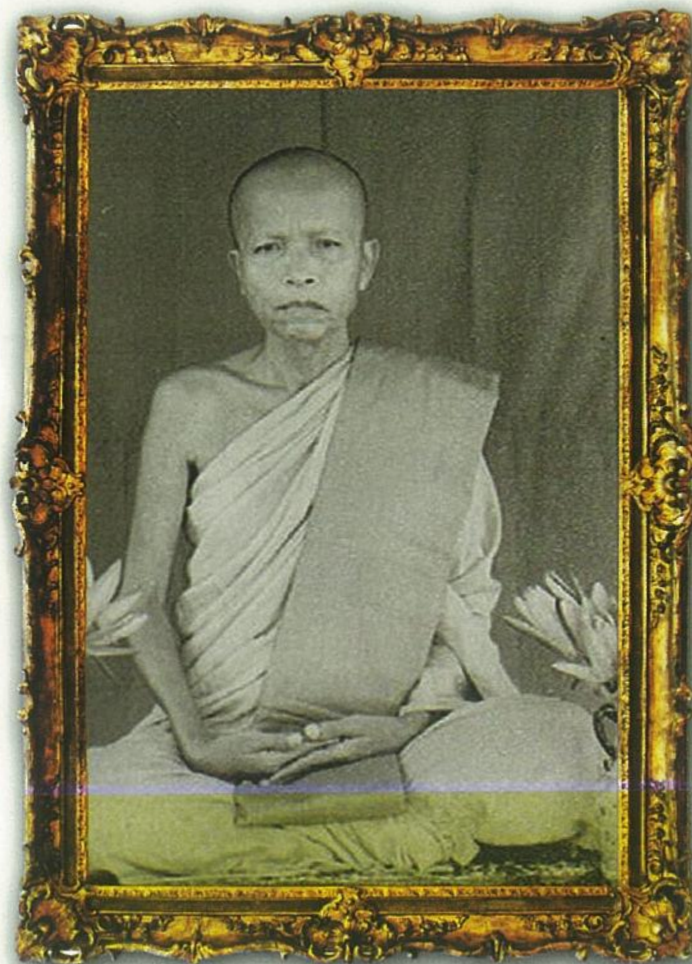
มณฑปพระศิลาขาว วัดมะเดื่อหวาน

นายวิสิทธิ์ ทองมาก

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

พระสมุห์เวียน สีลสาโร วัดมะเดื่อหวาน

พระสมุห์เวียน นามเดิมว่า นายเวียน นามสกุล บัวสมุย เป็นบุตรของ นายเนาว์-นางเวียง บัวสมุย เกิดที่บ้านมะเดื่อหวาน หมู่ที่ ๒บ้านมะเดื่อหวาน ตำบลเกาะพะงัน อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๔๔๗ แรม ๒ ค่ำ เดือน ๔ ปีเถาะ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๒ คนคือ หลวงปู่สมุห์เวียน สีลสาโร และ นายวัน บัวสมุย (ถึงแก่กรรมแล้ว)

พระสมุห์เวียน มีนิสัยสุภาพเรียบร้อย อ่อนโยน อ่อนหวาน อ่อนน้อม ถ่อมตัว และมักน้อยชอบสันโดษมาตั้งแต่วัยเด็ก จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ ๔ ที่โรงเรียนวัดมะเดื่อหวาน ครั้นอายุได้ ๒๐ ปี ได้บรรพชา อุปสมบท ๑ พรรษา และได้ลาสิกขาบทมาช่วยเหลือพ่อ - แม่ทำงาน จนอายุย่างวัย ๔๐ ปี เห็นว่าพ่อและแม่พอมี พออยู่ พอกินแล้ว จึงได้ตัดสินใจ เข้าสู่ร่มผ้ากาสาวพัตรอีกครั้งหนึ่ง อุทิศชีวิตเป็นทาสพระพุทธศาสนา ได้บรรพชาอุปสมบท เมื่อวันที่ ๘ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยมีพระครูโสร์ ธัมมนันโท เป็นอุปัชฌายะ พระครูใบฎีกา กล่อม เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระใบฎีกา เนื่อง เป็นพระอนุสาวนาจารย์ มีชื่อตามที่พระอุปัชฌายะตั้งให้ว่า " สีลสาโร "

พระสมุห์เวียน ได้ศึกษาพระปริยัติธรรมควบคู่ไปกับการเรียนพระปาฏิโมกข์ เพียงพรรษาเดียวพระสมุห์เวียนก็ได้เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งพระปาฏิโมกข์ และจบการศึกษาพระปริยัติธรรมนักธรรมเอกในช่วงระยะเวลา ๓ พรรษา จากนั้นพระอุปัชฌายะจันทร์ได้สอนวิชาภาษาขอม จนชำนาญทั้งอ่านและเขียน

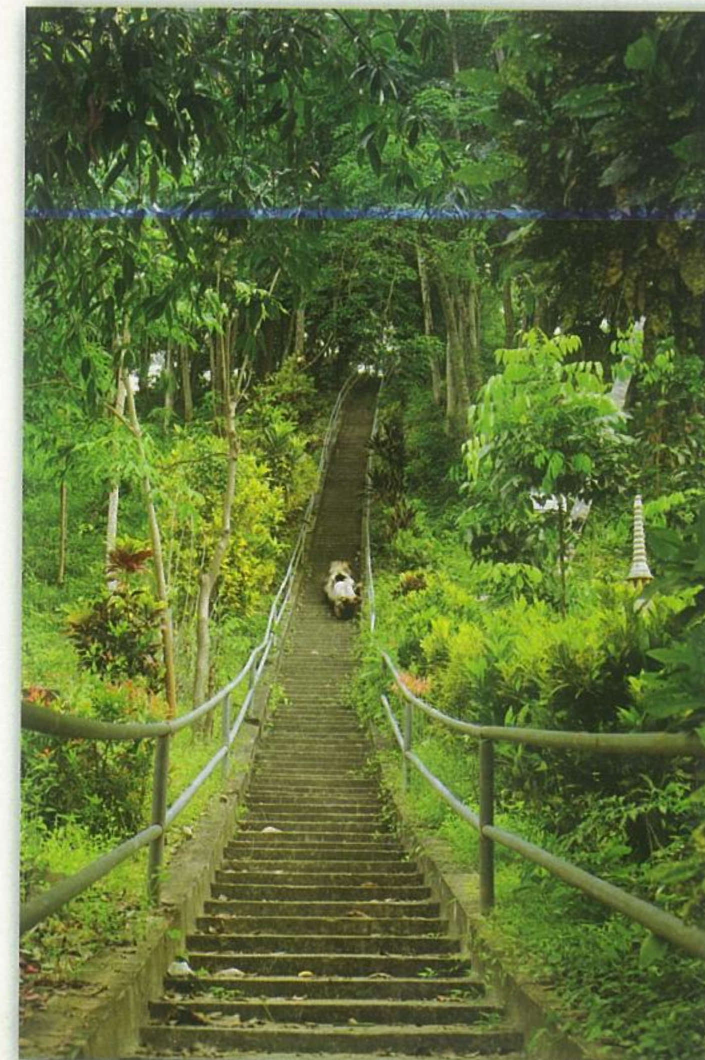
ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ หลังจากที่พระครูโสร์ เจ้าอาวาสวัดมะเดื่อหวานมรณภาพ พระสมุห์เวียนก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดมะเดื่อหวานและหนังสือมอบหมายจากเจ้าคณะอำเภอเกาะสมุยให้เป็นพระคู่สวด หลวงปู่พระสมุห์เวียนไม่ได้ปีติอิ่มใจกับตำแหน่งที่ได้รับ แต่กลับคิดไปว่าตำแหน่งคือที่มาของลาภสักการะ คืออสรพิษร้าย ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผู้ประพฤติพรหมจรรย์ ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาพระสมุห์เวียนได้ตั้งสัตยาธิษฐานว่าจะไม่รับเงิน ไม่แตะต้องเงิน และไม่ยินดียินร้ายกับเงิน ตั้งแต่บัดนี้จนชีวิตหาไม่

ปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ปลายเดือนสิงหาคม พระสมุห์เวียนเริ่มอาพาธ มีไข้สูง ระบบขับถ่ายไม่สะดวก เหนื่อย หอบ และอ่อนเพลีย ร่างกาย ซูบผอมจนเห็นได้ชัด ลุกขึ้นนั่งไม่ได้ วันที่ ๒๒ กันยายน เวลาประมาณ ๑๖.๔๐ น. พระสมุห์เวียนได้ให้คนข้างเคียงประคองให้ท่านนั่ง ให้นำท่านออกจากห้องของท่านมาพบพี่น้องและประชาชนที่มาเฝ้าดูอาการอยู่ข้างนอก ทุกคนที่เห็นหลวงปู่พระสมุห์เวียน น้ำตาคลอเบ้ากันทุกคน และนั่งประนมมือเงียบสงบสมุห์เวียนได้เอ่ยวาจาว่า

โยมทั้งหลาย สังขารทั้งหลายมันไม่เที่ยง เกิดแล้วต้องตาย อาตมาก็เป็นอย่างนั้น เมื่ออาตมามรณภาพให้ตั้งศพไว้ ๗ วัน ๗ คืน แล้วฌาปนกิจ ห้ามสั่งฆ่าสัตว์หรือเจตนาร่วมกันฆ่าสัตว์ เพื่อนำเนื้อไปประกอบอาหารในงานศพ ให้ทุกคนสมาทานศีล ๕ ไหว้พระสวดมนต์ นั่งสมาธิหน้าศพครบ ๗ วัน ๗ คืน อาตมาจะเป็นสุขใจมาก สุดท้ายท่านได้ฝากคติเตือนใจไว้ว่า "อยู่คนเดียวให้ระวังความคิด อยู่กับมิตรให้ระวังวาจา" กล่าวจบ ท่านก็ได้สั่งให้วางท่านในอริยบถนอน ท่านนอนประนมมือ ปลายนิ้วเสมอคาง กลั้นลมหายใจเข้าออกอย่างมีสติประมาณ ๒ นาทีท่านก็มรณภาพด้วยอาการสงบ ในวันที่ ๒๒ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๗ แรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๐ เวลา ๑๗.๑๙ น. ท่ามกลางความโศกเศร้า สลดใจของชาวบ้านและประชาชนที่เฝ้ารอดูอาการจำนวนมาก สิริอายุ ๘๐ ปี ๔๐ พรรษา

หลวงปู่พระสมุห์เวียน เป็นพระเถระในกลุ่ม พระสังฆาธิการ ท่านปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง สมบูรณ์ด้วยสีลาจารวัตร เคร่งครัดในระเบียบวินัย ฝักใฝ่ในพระปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวช เป็นพระนักเทศน์ นักเผยแพร่ เป็นนักประพันธ์ชั้นเยี่ยม ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เป็นนักผูกคำทายที่สมองเฉียบคม ชาวบ้านได้ขนานนามท่านว่า พระสมุห์เวียน คือ ปราชญ์ชาวบ้าน พระครูวิบูลย์ทีปรัต (พร้อม ธัมมทินโน) เจ้าคณะตำบลเกาะพะงัน ได้มอบฐานานุกรมแต่งตั้งเป็นพระสมุห์ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติและเป็นวันครบรอบวันคล้ายวันเกิดของท่าน

หลวงปู่พระสมุห์เวียนจากไป แต่คุณความดีของพระสมุห์เวียนยังปรากฏ ถึงกำหนด แรม ๑๓ ค่ำ เดือน ๑๐ ของทุกปี คณะศิษย์และลูกหลานชาวบ้านร่วมกันทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ท่าน และจัดตั้งกองทุนการศึกษาของพระสมุห์เวียนให้นักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน ปัจจุบันกองทุนการศึกษาของพระสมุห์เวียนมีถึง ๔ แสนกว่าบาท เงินจำนวนนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของ กุลบุตรกุลธิดาสืบต่อไปชั่วนิรันดร์กาล

เหรียญรุ่นแรก

เหรียญรุ่นแรก

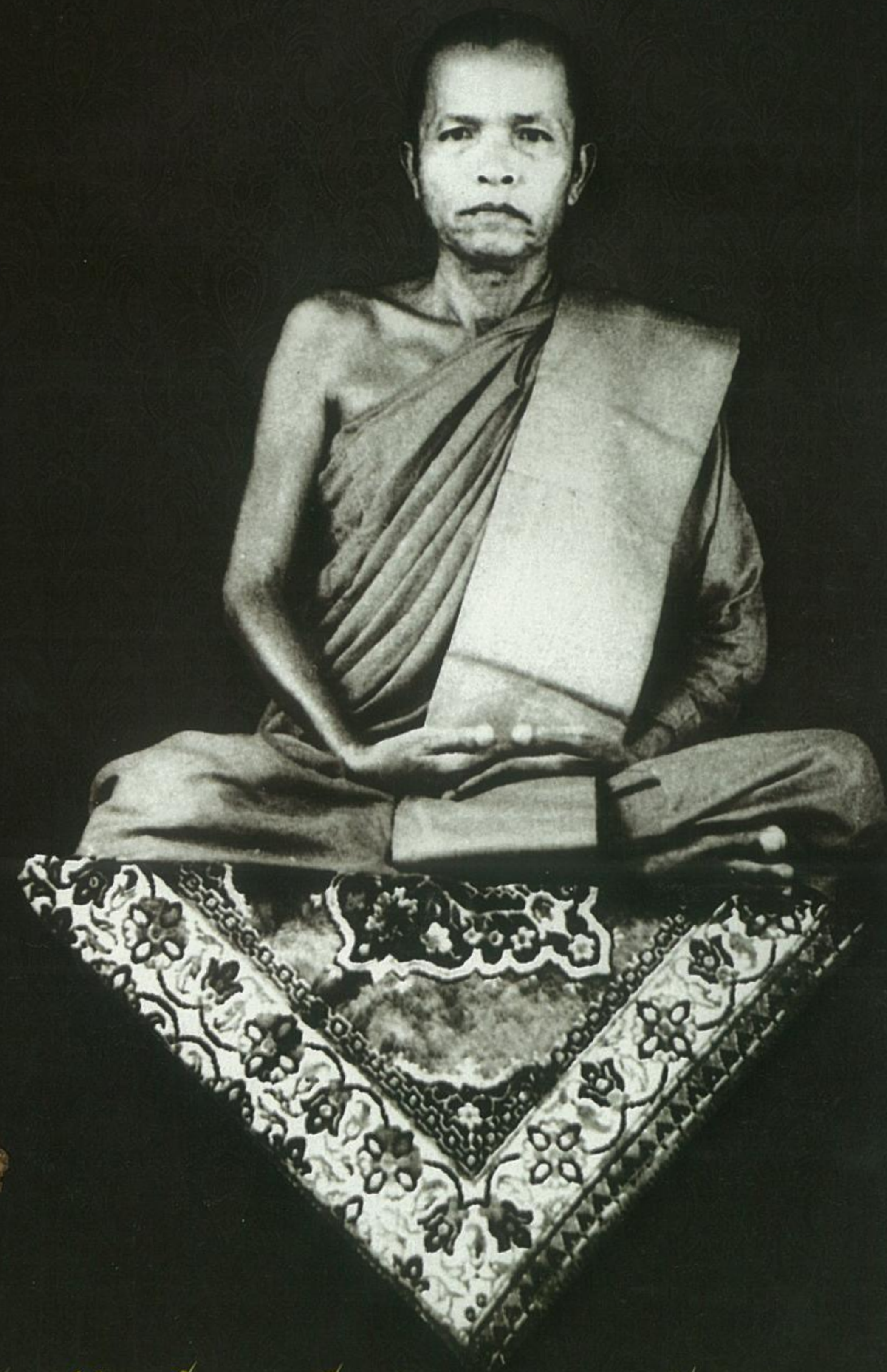

เหรียญรุ่นแรก

หลวงพ่อเอียน สีลสาโร

ที่ทำการปกครองอำเภอเกาะพะงัน

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

ต้นยางนาใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ปี ๒๕๓๘

นายไพโรจน์ คล้ายทองคำ

บริษัท ปาล์มทองคำ พระแสง

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

พระครูสุภัทรธรรมาภิรม (หลวงพ่อหลบ ธัมมวโร) วัดราษฎร์เจริญ

หลวงพ่อหลบ ธัมมวโร เดิมชื่อหลบ บุญญา บิดาชื่อจันทร์ บุญญา มารดาชื่อชื่น บุญญา (สกุลเดิมโชติช่วง) มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันจำนวน ๖ คน โดยท่านเป็นบุตรคนโต ชาตะเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๔ ตรงกับวันเสาร์ แรม ๘ ค่ำ เดือนยี่ ปีมะโรง ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านมะเดื่อหวาน หมู่ที่ ๓ ตำบลเกาะพะงัน

เมื่อแรกเกิดบิดามารดาญาติพี่น้องของหลวงพ่อหลบได้พบกับความแปลกมหัศจรรย์ กล่าวคือเมื่อท่านเกิดนั้นท่านไม่ได้ร้องเหมือนทารกทั่วไปแต่ร้องเพียงไม่กี่ครั้งท่านก็สิ้นลมหายใจ บิดามารดาท่านเสียใจมากเนื่องจากว่าท่านเป็นบุตรคนแรก บิดามารดาของท่านจึงนำร่างของทารกน้อยห่อผ้ากระทำพิธีทางศาสนาและนำไปฝังยังป่าช้า แต่ขณะที่กำลังขุดหลุมเตรียมจะฝังร่างทารกน้อยอยู่นั้น บิดามารดาและญาติมิตรของท่านก็ต้องตื่นตกใจระคนความยินดีปราโมทย์ เพราะทารกน้อยได้ส่งเสียงร้องดังจ้า ท่านได้ฟื้นคืนกลับมาจากความตาย และด้วยเหตุนี้เองท่านจึงได้ชื่อว่า "หลบ" (หลบเป็นภาษาปักษ์ใต้แปลว่า กลับ หรืออาจจะมาจากคำว่าสลบ กลับมาจากอาการสลบ)

วัยเด็กหลวงพ่อเรียนหนังสือที่โรงเรียนวัดมธุราราม จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ แล้วอยู่บ้านทำงานช่วยบิดามารดา แม้จะพยายามที่จะศึกษาต่อก็ติดขัดเนื่องจากอยู่ในภาวะสงครามมหาเอเชียบูรพาหรือสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่ออายุได้ ๒๑ ปี ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุในบวรพระพุทธศาสนา เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ ตรงกับวันอังคาร ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๖ ปีมะโรง ณ พัทธสีมาวัดมธุรวราราม โดยมีพระครูวิบูลทีปรัต เจ้าอาวาสวัดราษฎร์เจริญเป็นพระอุปัชฌาย์ พระใบฎีกากล่อม กลลญาโณ เจ้าอาวาสวัดสมัยคงคา เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระสมุห์เวียน สีลสาโร เจ้าอาวาสวัดมธุรวรารามเป็นพระอนุสาวนาจารย์

หลังจากอุปสมบทแล้วหลวงพ่อหลบได้พำนักศึกษาอยู่ที่วัดมธุรวรารามกับพระสมุห์เวียน สีลสาโร ๓ พรรษาสอบได้นักธรรมตรี โท เอก แล้วหันไปศึกษาพระบาลีที่วัดบางน้ำจืด อำเภอท่าฉาง โดยมีพระครูยุตรูโกฏยติกิจ เป็นเจ้าอาวาส พระมหาวรรณ มนุญโญ เป็นอาจารย์ใหญ่ สอบได้เปรียบธรรม ๓ ในปีพ.ศ. ๒๕๐๐ ต่อจากนั้นหลวงพ่อหลบได้ไปศึกษาต่อที่วัดทองธรรมชาติวรวิหาร ธนบุรี แต่เนื่องจากสุขภาพไม่ดีจึงเดินทางกลับเกาะพะงัน เมื่อพ.ศ. ๒๕๐๙ สังกัดวัดราษฎร์เจริญ เพื่อช่วยกิจการบริหารวัดเนื่องจากเจ้าอาวาสท่านพระครูวิบูลทีปรัต มรณภาพ ขาดผู้ดูแลวัด

ถัดจากนั้นไม่นานในปีพ.ศ. ๒๕๑๐ หลวงพ่อหลบได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดราษฎร์เจริญ หลวงพ่อได้พัฒนาเสนาสนะขยายวัด ก่อสร้างกุฏิ ศาลา หอระฆัง ห้องสมุด สร้างเมรุ ศาลาการเปรียญ กำแพง ซุ้มประตู บริจาคที่ดินจัดตั้งโครงการไถ่ชีวิต โค กระบือ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พิทักษ์เกาะฉลามให้เป็นเขตอภัยทาน สร้างสวนลุ่มมรกต ซึ่งเป็นที่ดินของโยมพ่อโยมแม่เพื่อให้เป็น ที่ทัศนศึกษาแก่เยาวชน สร้างศาลาการุณเมตต์ซึ่งเป็น อาคารหลังใหญ่ ต้องใช้ทุนทรัพย์มากแต่ก็อุตสาหะจนแล้วเสร็จ และได้ก่อสร้างถาวรวัตถุอื่นๆอีกมากมายทั้งที่วัดราษฎร์เจริญ และวัดเขาน้อย (วัดพุทธเจดิยาราม) ซึ่งสร้างความเจริญ รุ่งเรืองแก่พุทธศาสนาเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นหลวงพ่อหลบยังได้ตัดถนน สร้างสะพาน ศาลา บ่อน้ำ ฝายน้ำล้นให้เป็น สาธารณะฯลฯ ประชาราษฎร์ได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ที่สำคัญยิ่ง คือหลวงพ่อหลบเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ได้เพียรพยายามอย่างยิ่งยวดด้วยชีวิต อดทนต่อคำครหาให้ร้ายต่างๆนานา เนื่องจาก หลวงพ่อได้ดำเนินการอนุรักษ์ป่าสัตว์ป่า ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สามารถรักษาผืนป่าให้เขียวขจีอุดมสมบูรณ์เป็นผืนป่าที่ใหญ่ที่สุด สมบูรณ์ที่สุดบนเกาะพะงัน มีเนื้อที่กว้างขวางกว่าสามหมื่นไร่ กระทั่งทางราชการได้จัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติธารเสด็จ

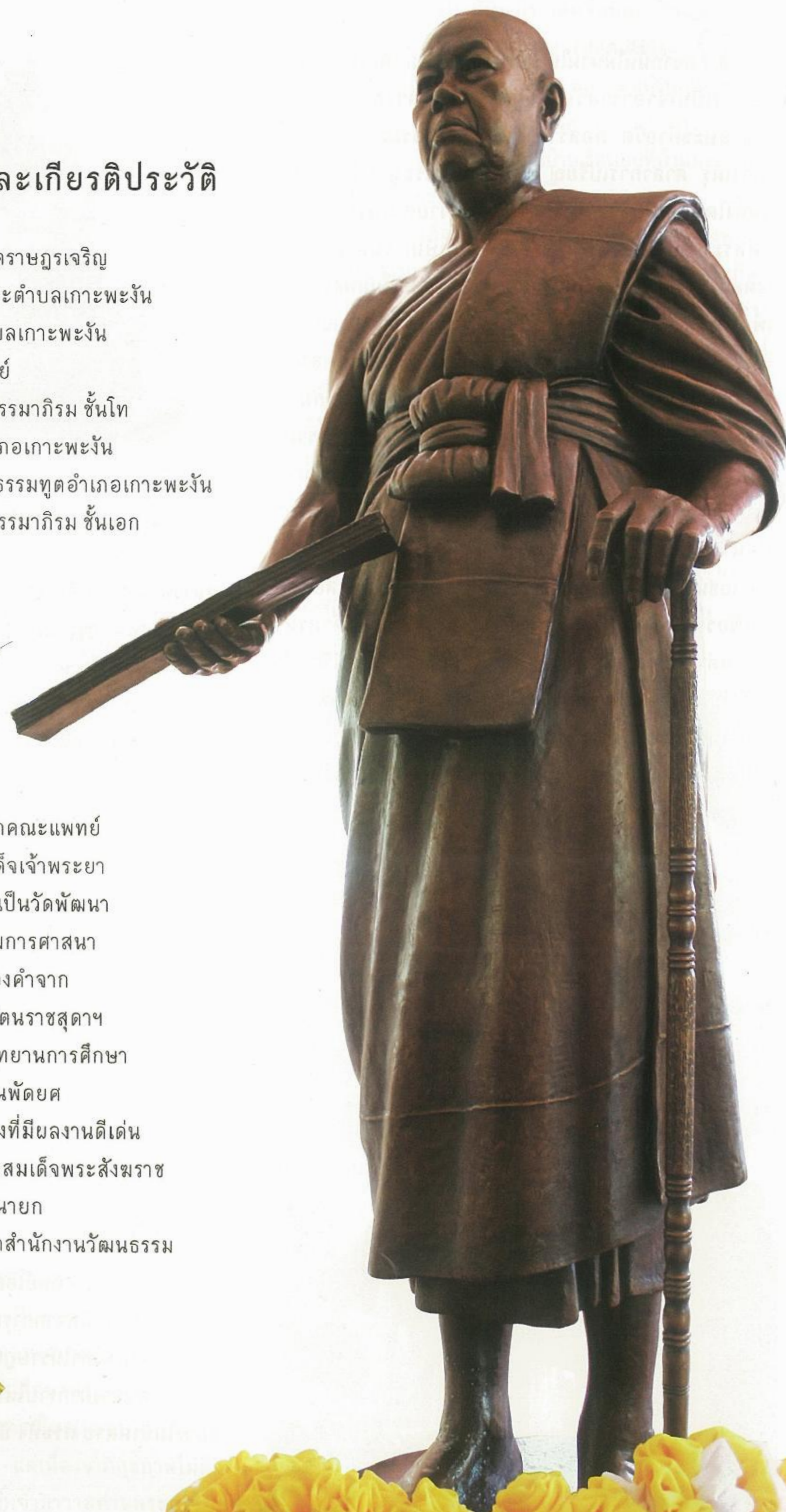

นอกจากการบูรณะพัฒนาเสนาสนะ สาธารณูปโภค สาธารณูปการและการอนุรักษ์ป่าไม้ต้นน้ำ ลำธาร สัตว์ป่าแล้ว หลวงพ่อหลบยังได้ส่งเสริมการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน โดยริเริ่มจัดตั้งกองทุน **"การุณเมตต์"** ในโอกาสครบรอบวันคล้ายวันเกิดของท่าน เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๑๑ ด้วยทุนทรัพย์ส่วนตัว เงินนะโมร่วมกับเงินศรัทธา และจัดงานวันการุณเมตต์เป็นประจำทุกปี มีกิจกรรมที่สำคัญคือการสอบแข่งขันชิงทุนการศึกษา มอบทุนการศึกษาให้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาถึงระดับปริญญาตรี และท่านยังเป็นนักกวี ประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ได้จัดทำหนังสือออกมาหลายเล่ม และยังปรารภถ่อมตนอยู่หลายเพลาว่าท่านเป็นเพียง พระบ้านนอก ซึ่งที่จริงแล้วท่านเป็นพระนักปราชญ์อย่างแท้จริง

ผลงานคุณงามความดีของหลวงพ่อหลบ ยังความเจริญยังประโยชน์ความอยู่ดีมีสุขมาสู่พี่น้องประชาชนชาวเกาะพะงันเป็นอย่างมากมหาศาล และด้วยวัตรปฏิบัติที่งดงาม เคร่งครัดในพระธรรมวินัยเป็นกันเองเมตตากับราษฎรทุกชนชั้นเสมอกัน มีวาจาสิทธิ์ ผู้ที่ประกอบความดีมีวัตถุมงคลของท่านติดตัวล้วนประสบกับประสบการณ์แคล้วคลาดภัยอันตรายพ้นจากคุณไสย หลายท่านอาราธนาทำน้ำมนต์ดื่มกินพ้นจากความเจ็บปวดจากก้างปลาติดคอหรืออาการปวดท้องเปรียบเหมือนเป็น "ทิพย์โอสถ" บางท่านนำเหรียญของหลวงพ่ออาราธนาให้รอดพ้นจากการถูกกระทำคุณไสย เปรียบทิพยมนต์ประจำเรือน จึงทำให้ราษฎร ใกล้ไกลทุกสารทิศเคารพนับถือศรัทธา เดินทางมากราบไหว้ สักการะร่วมบุญกุศลกับหลวงพ่ออย่างไม่ขาดสาย กระทั่ง ปัจจุบัน

ตำแหน่งสมณศักดิ์และเกียรติประวัติ

พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นพระคู่สวด
พ.ศ. ๒๕๑๐ เป็นเจ้าอาวาสวัดราษฎรเจริญ
พ.ศ. ๒๕๑๐ รักษาการเจ้าคณะตำบลเกาะพะงัน
พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นเจ้าคณะตำบลเกาะพะงัน
พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นพระอุปัชฌาย์
พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่พระครูสุภัทรธรรมาภิรม ชั้นโท
พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นเจ้าคณะอำเภอเกาะพะงัน
พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นหัวหน้าพระธรรมทูตอำเภอเกาะพะงัน
พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่พระครูสุภัทรธรรมาภิรม ชั้นเอก

ได้รับเกียรติ

พ.ศ.๒๕๒๙ ได้รับถวายโล่จากคณะแพทย์ โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้รับเกียรติบัตรเป็นวัดพัฒนาตัวอย่างจาก กรมการศาสนา
พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้รับเสาเสมาทองคำจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้รับให้เป็นวัดอุทยานการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้รับพระราชทานพัดยศ วัดพัฒนาตัวอย่างที่มีผลงานดีเด่น พร้อมด้วยโล่จากสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก
พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รับถวายโล่จากสำนักงานวัฒนธรรม แห่งชาติ (ส.ว.ช.)

◆ ◆ ◆

พระครูสุภัทรธรรมาภิรม (หลวงพ่อหลบ)

ด้วยจิตคารวะบูชาอย่างสูงยิ่ง

คุณชัยโรจน์ พิทยาธิคุณ

โรงแรมพะงันชัย

เหรียญรุ่นแรก(ด้านหลัง)

เหรียญรุ่นแรก(ด้านหน้า)

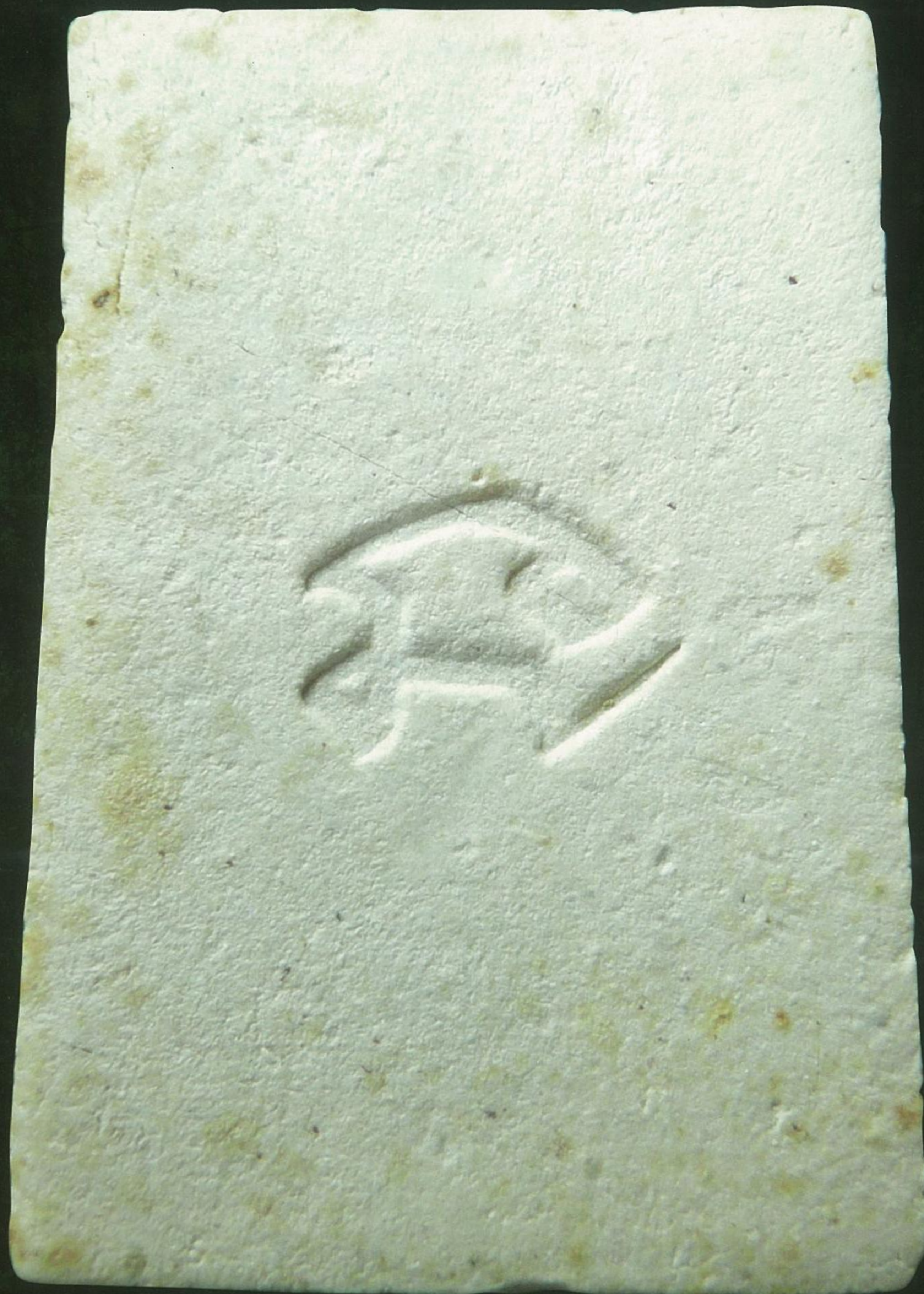

เหรียญรุ่นแรก

พิมพ์เชียงแสนสิงห์๓

พิมพ์เชียงแสนสิงห์๓

พิมพ์เชียงแสนสิงห์๓

เหรียญหลวงพ่อองค์ดำ

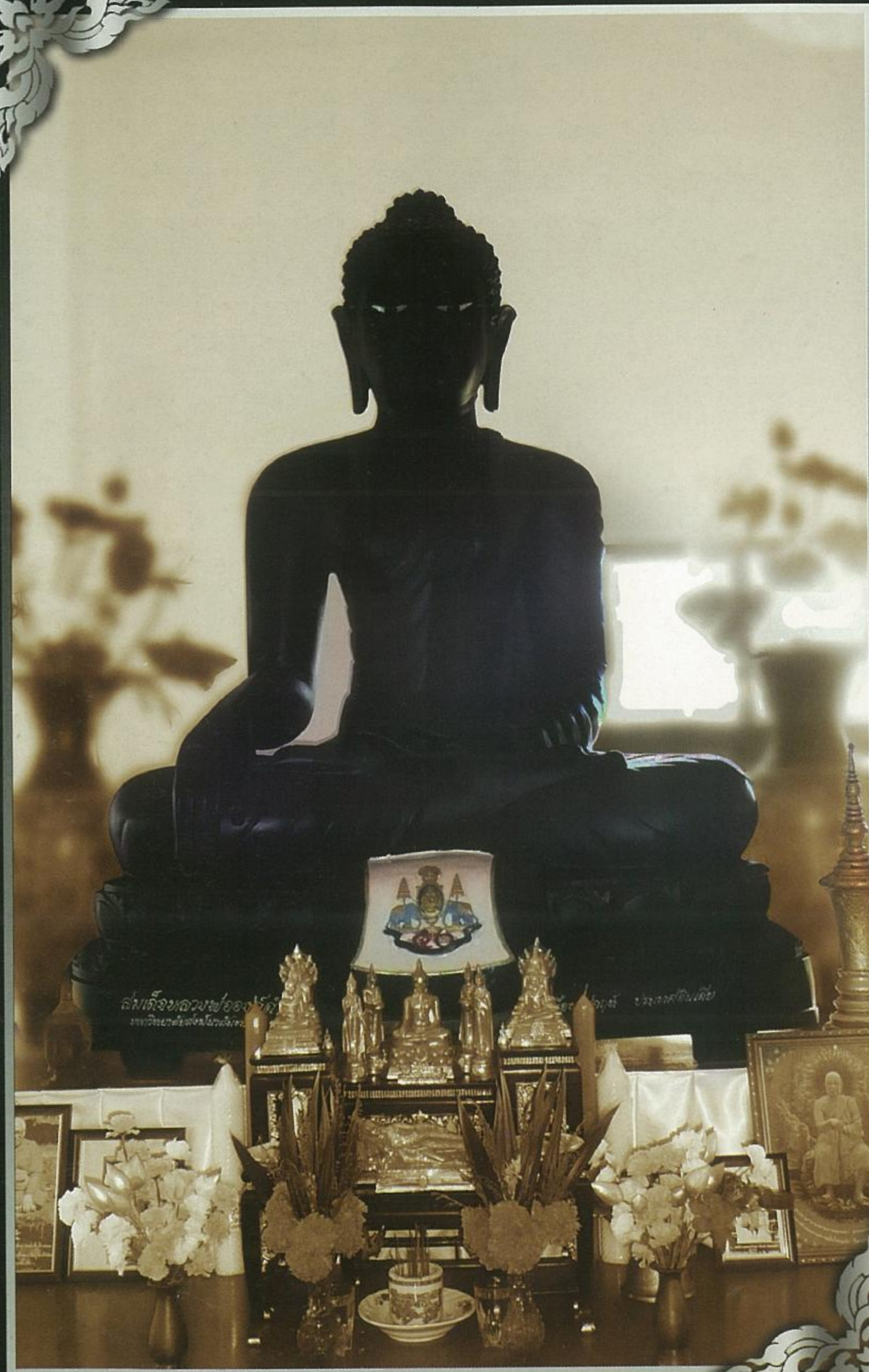
ความ ดีวจีหนึ่งพร้อม กายใจ
รัก กิจการงานใด ต่อสู้
ห้าม จิตอย่าหลงใหลอกุศล ท่านนา
ยาก จนทนกอบกู้ ชีพด้วยศีลธรรม

พระครูสุภัทรธรรมาภิรมย์

รสานันดารีสอร์ท ปานวิมานรีสอร์ท

ยินดีร่วมสนับสนุนหนังสือศรัทธาบารมีพระดีศรีพะงัน

หลวงพ่อองค์ดำ วัดราษฎร์เจริญ

คุณวิชิต วิกรานตโนรส

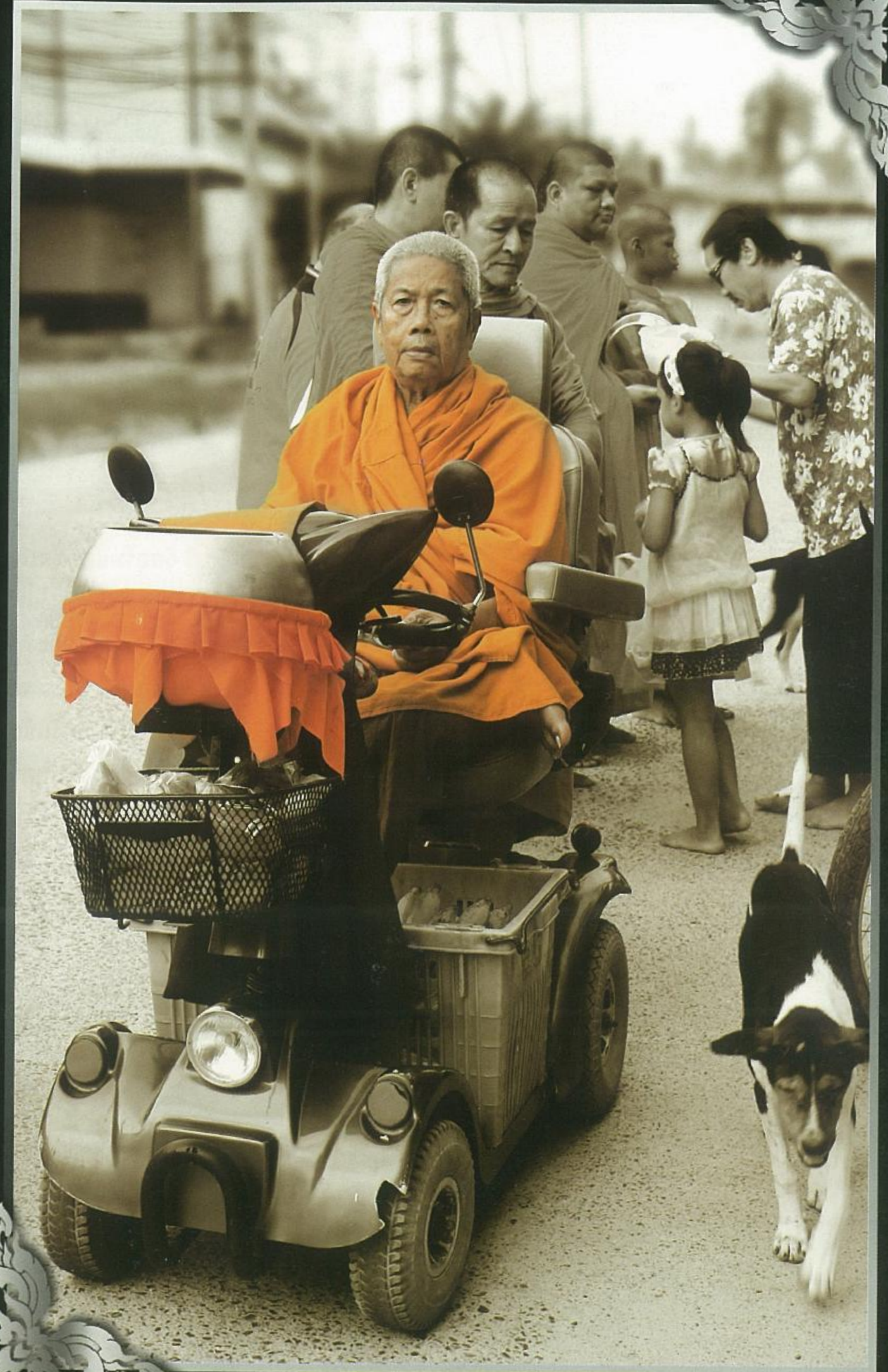
หาดเทียน

คุณสานิตย์-วิมล ทองศรี

โครงการบ้านอิ่มสุข 081-8944364

ยินดีสนับสนุนร่วมกุศลจัดพิมพ์

พระครูสุภัทรธรรมาภิรม (หลวงพ่อหลบ)

ด้วยจิตคารวะบูชาอย่างสูงยิ่ง

นายสมหวัง บุญผ่อง (เปี๊ยก แกรนด์ซีรีสอร์ท)

ขอบคุณจากใจ

โรสวิลล่า บังกะโล
นพพร ฟาร์มาซี
ซีการ์เด้น รีสอร์ท
ศะรีกันตัง รีสอร์ทแอนด์สปา
พะงันยูโทเปีย รีสอร์ท
ศรีทองกุล เทรดดิ้ง
พะงันเบย์ชอร์ บีช รีสอร์ท
หจก. ตาปี แทร็คเตอร์
เรือนอนแสนดีมณีทรัพย์
แซนดี้เบย์ รีสอร์ท
หจก. ปิยะสกุล การโยธา
ทอมมี่ รีสอร์ท
หาดยาวเบย์วิว รีสอร์ท
โรงพยาบาลกรุงเทพสมุย สาขาเกาะพะงัน
บุรีรสา รีสอร์ท
บิงโกบังกะโล

วัฒนา รีสอร์ท
คุณอ๊อด ทิพย์นัย
ลิ้มปิพงษ์ โฮมมาร์ท
ห้างทองธีรภัทร
คอรัล บังกะโล
ดับเบิ้ลดุ๊ก บังกะโล
คุณศุภฤกษ์ดี แสงเดช
คุณเกรียงไกร ฮั่นวิริยนนท์
บมจ. ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม
คุณชนินทร์ เพชรศรี
สนง.ที่ดิน จ.สุราษฎร์ธานี ส่วนแยก อ.เกาะพะงัน
คุณอัจฉรินทร์ ใจเสมอ
คุณวิสิทธิ์ ทองมาก

คุณวิทยา อินทร์คง
คุณภัทรชัย เรืองศรี
คุณจตุรงค์ อินทสุวรรณ
คุณสมบัติ เรืองโรจน์

คุณสุรศักดิ์ เกื้อพิริยกุล
ร้านครัวศรีธนู
คุณสมหวัง บุญผ่อง
ร้านศรีชัย วัสดุก่อสร้าง
หจก. พะงันทัวร์ 2000
นอ.สุนทร รังสิวรารักษ์
คุณวิชัย นวลนิ่ม
ฮอลิเดย์บีชบังกะโล

สลัดบุรี รีสอร์ทแอนด์สปา
ห้างทองพงันพันธุ์แท้
ที่ทำการปกครอง อ.เกาะพะงัน
บ.ปาล์มทองคำ พระแสง
โรงแรมพะงันชัย
รสานันดา
ปานวิมาน รีสอร์ท
คุณวิชิต วิกรานตโนรส
รอ. สานิต-วิมล ทองศรี
แกรนด์ซี รีสอร์ท
คุณภานุวัฒน์ บุญนำ
ร้านอาหารเกล็ดแก้ว

ร้านอาหาร โบ๊ทอะฮอย
คุณชัยชนะ วิชัยดิษฐ์
คุณวรวิทย์ ศรีทองกุล
คุณสุวิทย์ ผ่องศรี
คุณชำนาญ โอโรรัมย์
บริษัทพะงันอินโฟ จำกัด
รอ.สานิตย์ ทองศรี รน.
เสจ แลนด์แอนด์เฮ้าส์
เซม เซม ลอดจ์ แอนด์ เรสเทอรองต์
ฟีนิกซ์ บาร์

คุณชรินทร์ สงขลา
นพ.สุรพล ศิริธวัช
ร้าน พิซซ่า เคียร์ร่า
พะงัน เด็นท์ทิช
ลีลาวดีสปา หาดริ้น
พะงันเบียร์
คุณโสภา มุขมณเฑียร
ร้านน้องเหมียว คาราโอเกะ
ร้านอาหาร MR. K. หาดริ้น
ธนาคารออมสิน สาขาเกาะพะงัน
ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาเกาะพะงัน
ธนาคารกรุงเทพ สาขาเกาะพะงัน
ธกส. สาขาเกาะพะงัน
ชมรมธนาคารเกาะพะงัน

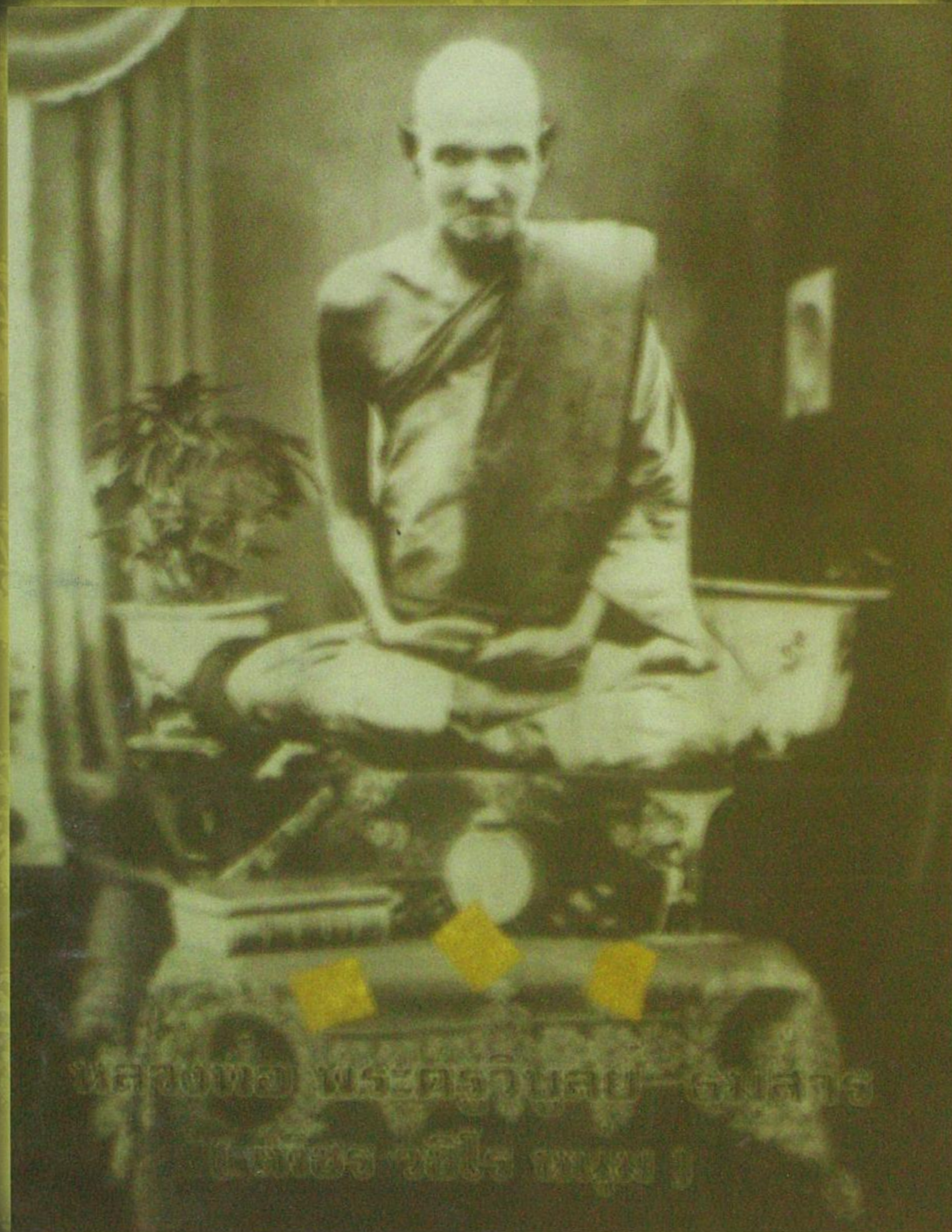
คุณสุวิทย์ ทองปิ่น
คุณปริญญา แซ่หลี
ดรีมแลนด์ รีสอร์ท
โคโค่ฮัท รีสอร์ท
คุณประวิทย์ สากลกิจจานุกูล
คุณปราโมทย์ พิริยสถิต

พะงันไอแลนด์ พร็อพเพอร์ตี้
กลุ่มพลังหญิง เกาะพะงัน
ร้าน โฮม ออฟ อาร์ต เฟอร์นิเจอร์
โรงไม้ ชัยกิจ
ร้าน เซ็กซี่ ซิสเซอร์
ร้าน ไมน์ สเต๊ก ตลาดพันธ์ทิพย์
ร้านอาหาร เจ๊ชา ซีฟู๊ด ตลาดพันธ์ทิพย์
พาราไดซ์ บังกะโล
ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกแห่ง
หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วน
กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ทุกท่าน
ดต. โชคดี ชาญ
คุณโชติ เมืองทอง
คุณชอบ เมืองทอง
คุณชาญศิริ แซ่พั้ง
คุณเรวดี หมื่นจิต
คุณศิริวรรณ ลีละพงศ์วัฒนา

ขอขอบคุณเป็นพิเศษ

คุณเผด็จ แซ่ลิ้ม
คุณตั้งกฤช พยุงสุวรรณ
อ.ชัยวัฒน์ วรรณนานนท์
คุณกวี รังสิวรารักษ์
และ กราบขออภัยผู้ที่มิได้มีนามปรากฏ
พร้อมทั้งขอบคุณสำหรับผู้ที่ไม่ประสงค์ออกนามทุกท่าน

พระครูวิบูลย์ธรรมสาร หลวงปู่เพชร วชิโร

แด่พระอาจารย์ ด้วยความเคารพยิ่ง

ภานุวัฒน์ บุญนำ

ยินดีสนับสนุนหนังสือ ศรัทธาบารมี พระดีศรีพะงัน

ร้านอาหารเกล็ดแก้ว ท้องศาลา